دەرد و دەرمان

ل بهر رۆناھىيا كتينبا (الداء و الدواء) يا زانايى مەزن ئبن قەييمى جەوزى

> بەرھەڤكرنا تەحسىن ئىبراھىم دۆسكى

ر وهشانين پهرتووكخانهيا نوورسين

- * ناقى پەرتووكى: دەرد و دەرمان
- * نقيسين: تەحسىن ئىبراھىم دۆسكى
 - * دیزاینا بهرگی: ئاراس ئهحمهد
 - * چاپا ئێکێ ٢٠٢١
 - * تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
 - * ژمارا سپارتی : ۱۹/۱۷۱/۲۱

هـهمى ماف د پاراســـتینه بــــق نقیســهرى و پهرتووكخانــهیــا نوورسین، ب هیچ رهنگهكى ریّك بـق بـهلاڤكرنا ڤـى بهرهـهمى ناهیّـتهدان ب شیّوی پى دى ئیّف یان ب شیّوی دهنگـى ل چو سایت و تورین كومهلایهتى.

کنیبا (الداء والدواء) و بابهٺي وي

د زنجیرا وهرگرتنا مفایان دا ژ کتیبین زانایی مهزن (ئبن قهیمی جهوزی)، و بهرههڤکرنا وان مفایان ب زمانهکی ئاشکهرا و رههوان بوّ خوانده ڤانني كوردي ئه ڤرۆ، و يشتى مه هنده ك مفا ژ كتيبا وي (الفوائد) وهرگرتین، و بو خوانده ڤانان بهرهه ڤکرین، و د کورته نامه په کن دا پیشکیشی وان کری، قی جاری مه قیا هنده ک مفایان رُ كتيبهكا دى يا ڤي زانايي وهرگرين، و ب ئهزماني خو بو خواندهڤانان بهرهه ف بكهين، ئهو ژي كتيبا وي (الداء والداواء)ه، ئهوا هندهك جاران دبيّرْنين: (الجواب الكافي لمن سأل عن الدواء الشافي)، و وهکی ژناڤی دیار (بهرسڤا تێرا بکهت بـوٚ وی کهسـی پسـیارا دهرمانی چارسهر کری) وی ئه و وهک بهرسف بو پسپارا وی کهسی دانایه یی داخوازا دەرمانـهكي بـۆ دەردى خـۆ كـرى، بـەرسـڤهكـا تێـرا وي بكـهت، و دەردى وي چارە بكەت. و مەخسەد ب دەردى ژى ل ڤێرێ -وەكى دێ بۆ خوانده قانان ئاشكهرا بت- ئهو دهرده ين دلي دگرت، و وي تاري دكهت، و ل سهر نهفسي زال دبت و وي تووشي بيزارييي دكهت، و ئاشكهرايه کو ئەو دەردى گونەھىيە، ئەوى بەرى ھەر تشتەكى يىتقى ب تۆبەيەكا دورست و ژ دل همي.

و كتيبا (الداء والدواء) ئموا مه ل ڤيرێ كرييه ئمصل و بناخه بوٚ بدرههڤكرنا ڤێ كورته نامهيێ، دئيته هژمارتن ئيٚک ژ گرنگترين كتيبيێن

ل دور ئهده بی پهروه رده کرنا نه فسی و پاقژکرنا دلی د (توراثی ئیسلامی) دا هاتینه نقیسین، ژبه رکو نقیسه ری وی زانایی مهزن ئبن قهیم، ئیک ژوان که سین زیده زانا و شاره زایه د چاره کرنا (ئیشین دلی) و (ئالوزییین نه فسین) دا، و ئه و ئیکه ژوان ئیمامین (باوه رییه کا ساخله م) و (زانینه کا بنه جه) د گهل شاره زاییه کا بهرفره ه د (علمی پهروه رده و سلووکی) دا ل نک خو کومکری، و ئه قه تشته کی غهریب نینه ژوی، نه گهر ئه م ل بیرا خو بینین کو ئه و ئیک ژده رچوویین خوله ایسلام ابن تیمیه)ی بوو، ئه وا علم و پهره که تو خیرا پیشی و پاشیهان ل نک خو حه واندی!

و ههر چهنده ئهم دزانین پارییهکی ب تنی -ئهگهر چهند یی خوش ری بت- جهی سفره کا ئاقا ناگرت ژی، و خودانی ژ وی سفری بی منهت ناکهت، بهلی ههر چاوا بت ئه و قهنجییا مروّف نهشیّت ههمییی ب دهست خو بیّخت دقیّت نههیّلت ههمی ژ دهست بچت! و ئهگهر کیّمییا دهمی و زیّده ییا کاران دهلیقه یی نهده ته مه کو ئهم بشیّین ههمی بهرههمی قی زانایی بی دهسکاری وهرگیّرینه سهر زمانی خو ژی، یا باش ئهوه ئهم نوکه -ههر چو نهبت- ژ ههر گولزاره کا وی یا خهملین گوله کا بیّندار پیشکیّشی خوانده قانان بکهین، دا ئهو ژ خوّشییی بیّبار نهبن.

ل دووماهییی هیڤییا مه ژ خودی ئهوه ئه و هاریکارییا مه ل سهر دهرمانکرنا ههمی دهردان بکهت.

تەحسىن ئىبراھىم دۆسكى دھۆك ٢٠١٦/٨/١٣

پسیارا سهرهکی

زانایین هیرا، ژپیشهوایین دینی -خودی ژههمییان رازی بت- چ دبیژن بو وی مروقی یی تووشی بهلایی بووی، و رازی بت- چ دبیژن بو وی مروقی یی تووشی بهلایی بووی، و نهو دزانت کو نهگهر نه بهلایه ما د گهل وی دی دین و دنیایا وی خراب کهت، و نهو گهله ک خو دوهستینت دا کو وی بهلایی ژخو بده ته پاش، بهلی روژ بو روژی نهو بهلال وی زیده تر و دژوارتر لی دئیت، فیجا وی چ ریک ههیه نهو بشیت وی بهلایی پی ژخو بده ته پاش؟

بهرسـڤا ڤـێ پسـيارا مـه بـدهن، خـودێ رهحمـێ ب وی ببـهت يـێ هاريکارييا موبتهلايهکي بکهت.

ل دەسى<u>ن</u>كى ھندەك راسئىيى فەر

حه مد بو خودی بت، ل ده سپیکی دقیت ئه م باش بزانین کو هه ر ده رده کی هه بت ده رمانه کی بو هه ی ؛ چونکی خودی چو ده ردین بی ده رمان نه داینه، وه کی د حه دیسه کا دورست دا هاتی: (ما أَنْزَلَ الله دَاءً إِلاَّ أَنزَلَ لَهُ شَفَاءً)(۱) یه عنی: خودی ده رده ک نه نینایه خواری، نه گه ر ده رمانه ک ژی بو نه دابت. و کانی چاوا نه شه ده ردین له شی شه دگرت، وه سا نه و ده ردین

⁽۱) بوخاری ژ ئەبوو ھورەيرەي قەدگوھێزت.

دلی ژی قددگرت، بهلی حه تا مروّق بشیّت ب سهر دهرمانی هه درده کی هل ببت، و وی ب دورستی بنیاست، دقیّت نه و پسیار بکه ت و لیی بگهرییّت، و (نهزانین) ب خوّ ژی دهرده که گهله که کهسان قهدگرت، و ده رمانی وی پسیار کرنا ژ زانایانه.

ل سەر قى بناخەيى: ئەگەر كەسەك ب دەردەكى موبتەلا بوو، يان تووشى نەخۆشىيەكا لەشى يان دلى بوو، دقيت ئەو چ بكەت؟

ل دەسپیّکیّ سیّ رِاستیییّن فەر ھەنە دڤیّت ئەو بـەرى ھـەر تشـتەکی ل بیرا خوّ بینته ڤە:

یا ئیکی: دقیت نهو بزانت و ئعترافی بکهت کو وی دهرده کی ههی ههوجه یی ب دهرمانکرنی ههیه؛ دا بو خو پسیارا دهرمانی بکهت؛ چونکی ئهو کهسی باوهر نهکهت یی نساخه، داخوازا چو دهرمانان بو خو ناکهت.

یا دویت: دقیّت ئه و بزانت کانی ئه و دهردی وی هه ی چییه؟ دا بزانت کانی دی پسیارا خوّ ب کی کهت؛ چونکی هه ر دهرده کی بسپوریّن خوّ هه نه و ئه وی نه زانت ده ردی وی چییه، دبت پسیارا خوّ ب کهسه کی نه بسپور بکهت، و به لکی ئه و ده رمانه کی خه لهت بده تیّ.

یا سیّیی: دقیّت وی هیقییه کا مهزن ههبت کو نهگهر دهردی وی چهند یی دژوار و مهزن و کهقن ژی بت، د شیان دایه چاره ببت، و خوّ بی هیقی نهکه کو ئیّدی دهلیقه یا دهرمانکرنی نهمایه، یه عنی: دقیّت ههرده م نه و یی بی ب (مهعنه وییات) بت، دا ده ستی ژ چاره سهرییی بهرنه ده تن و ریّکی نهده ته نیّشی وی بیّخت.

پشتی ئه و بیرا خو ل قان ههر سی راستیبان دئینته قه، دقیّت وی باوهرییه کا مهزن ب وی دهرمانی ژی ههبت یی ئه و بو دهردی خو ب کار

دئینت، دا کاری لی بکهت؛ چونکی نهباوه ربیا ب ده رمانی ب خو ژی گهلهک جاران دبته ئهگهر کو لهش ده رمانی قهبویل نهکهت، و د ئه نجام دا ئه و چو مفایی ژی نهبینت.

باشنرين دەرمان قورئانه

باشترین دهرمان بر دهردین دلی، و یین لهشی ژی، قورئانه، خودایی مهزن د ئایه ته کی دا دبیرت: ﴿ وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرُءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (الإسراء: ۸۲) یه عنی: ئهم وی تشتی ژ قورئانی دئینینه خواری یی دبته شیفا و دهرمان، و رهم و دلوّقانی بو خودان باوهران.

و دقیّت نهم بزانین کو قورئان نه ب تنی شیفایه بو دلان ژ دهردی نیفاق و گومان و گونههان، و رحی ژ دهردی لاوازییی، بهلکی ئهو شیفایه بو لهشی ژی ژ دهردیّن جودا جودا، و د حهدیسه کا دورست دا^(۱) هاتییه کو جاره کی ماره کی یان دویپشکه کی ب مهزنی ئویجاخه کا عهره بان قهدا، و وهسا چیبوو کو هنگی هنده ک صهحابی د جهی وان را بورین، و دهمی وان ژ صهحابیان خواستی کو ئهگهر تشته ک ل نک وان ههبت، بلا ئهو ب وی قه بخوینن، ئیک ژ وان سووره تا (فاتحیّ) پیقه خواند، و قیانا خودی ل سهر هندی پیکهات کو ئهو ساخبوو.. و دهمی پیغهمبه ی -سلاڤ لی بن- ب کاری وان زانی، ئیقرارا وان کر و گوتی: ههوه کاره کی دورست کر.

مهعنا: خواندنا قورئانی و ب تایبهتی سوورهتا (فاتحی) ب مروّثی نساخ قه دهرمانه، و ئه چهنده ب سهربوّر یا هاتییه بنهجهکرن.. بهلی

⁽۱) يا بوخارى ژ ئەبوو سعيدى قەدگوھێزت.

تشته کل قیری ههیه دقیت نهم ژبیرا خو نهبهین، نهو ژی نهقهیه: ههر دهرمانه کی ههبت حهتا ل نساخی بیت، ژبلی کو دقیت نهو ژ راستی دهرمان بت، وی پیتقی ب هندی ههیه نهو جهی دهرمان لی دئیته کرن، یان بو دئیته ب کارئینان، دقیت دهرمانی (قهبویل) بکهت، و تشته کی وهسا ل نک نهبت کارلین کرنا دهرمانی به طال بکهت، و نه قی چهندا هه نهم د دهرمانین له شی یین دختوران ژی دا دبینین، و ههر ژبهر قی چهندییه نهم دبینین مروقه کی نیشه ک دی نیتی، دختوره کی شاره زا دی دهرمانه کی ده تی، ته هند دیت ل ده مه کی کیم نهو نیش نهما، به لی نساخه کی دی ههر نهو نیش دی نیتی، و دی چهندی، و می دختوری، و نهو ههر وی ده رمانی دی ده تی، به لی ده رمان چو مفایی ناگه هینتی، و نوچی؛

مروّقیّن بسپوّر دبیّرُن: چونکی (مانعهکیّ) ل جهی دهردی ههی، ناهیّلت ئهو وی دهرمانی قهبویل بکهت، ههر چهنده ئهو دهرمان گهلهک یی باشه ژی، و ب سهربوّپ هاتییه زانین کو گهلهک نساخ ییّن پی چیّبووین ژی. و ژ بلی قهبویلکرنا جهی دهردی بوّ وهرگرتنا دهرمانی، تشتهکیّ دی ژی یی فهر ههیه حهتا دهرمان مفایی بگههینت، ئهو ژی (هیممهتا) دختوّری و دهرهجا (تهئسیرا) وییه ل نساخی، کو هند هیّزی و باوهرییی بوّ وی چی بکهت، کو خودیّ ل سهر دهستیّ وی شیفاییّ دی دهتی، ئهویی، ئهویه دهتی ده دهتی، ئهویی، و مهسهلا دهتی، ئه قورئانیّ، و حهتا دوعاکرنیّ ژی ههر یا ب قی رهنگییه، پیّقهخواندنا قورئانیّ، و حهتا دوعاکرنیّ ژی ههر یا ب قی رهنگییه، ئیشهکی چ یا دلی بت چ یا لهشی، دهمیّ دگههته کهسهکی، و ئهو دهرمانی ب باوهری دهرمانی ب باوهری و رازیبوون و قهناعهت وهرگرت؛ دا لهشیّ وی وی قهبویل کهت، و چو

مانع ل نک وی نهبت کارلیکرنا دهرمانی بزقرینت، و ئهوی پیقه دخوینت ژی دقیت نهفسه کا به هیرت همه ته کاریگه را وهسا همبت پشکدارییا دهرمانی د لادانا دهردی دا بکهت.

دوعا. . دەرمانەكى دى يى كارىگەرە

ژ بلی پیقهخواندنا قورئانی، دەرمانهکی دی یی عهجیب و کاریگهر بـوّ ئيشــيّن دلــي و لهشــي ژي ههيــه، ئــهو ژي دوعايــه، بــهلکي ئــهو دەرمانەكى وەسايە ھەر ناھىلت ئىش بگەھتە خودانى، و وى پالىددەت بهري كو ئهو بيّت، خودايي مهزن د ئايهتهكيّ دا دبيّرْت: ﴿ وَقَـالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونَى أَسْتَجِبُ لَكُمٌّ ﴾ (غافر: ٦٠) يهعنى: خودايني ههوه گۆت: هوين دوعايان ژ من بكهن ئهز دى د بهرسڤا ههوه ئيم. و ئهڤه سوّزا خوديده، و خوديّ ژ سـوّزا خـوّ ليّڤـه نابـت، بـهلني ئـهم دبينـين هنـده ک جـاران كارليكرن و تهئسيرا ڤي دەرماني ژي ژي پاشدا دچت، يەعنى دوعا دئيتهكرن، و بهرسڤا وي ئهم نابينين! و مهعنا ڤي ئهو نينه خودي سوّزا خۆ ب جهـ نەئىنايە، حاشا! بەلكى مەعنا قىي ئەرە مانعەك د دەرمانى ب خوّ دا، يان ژي د وي جهي دا ييّ دهرمان ليي هاتييه کرن پهيدابوويه و بوویه ئهگهر کو دهرمان تهئسیرا خو نهکهت، و دا پتر مفا ژ ڤی دەرمانى عەجىن بىتەدىتن، ل قىرى ئەم ب كورتى دى ئىشارەتى دەينە هندهک ژوان ئهگهران یین کو دبنه ئاستهنگ دریکا کاریگهرییا ڤی دهرماني دا، چ د دهرماني ب خو دا بن، يان د وي كهسي دا بن يي دهرماني ب کاردئينت، يان ژي د وي جهي دا يني دهرمان بو دئيته ب كارئينان:

- * ئەگەر دوعا ئەو بت يا خودى حەز ژى نەكەت، وەكى كو زولم و تەعداييەك تيدا بت.
- * ئەگەر ل دەمى كرنا دوعايى دل يى لاواز بت، وەكى كو يى غافل بت، و ئاگەھ ژوى دوعايى نەبت يا ئەزمان دكەت.
- ٹهگهر دوعاکهری باوهری ب دوعایا خو نهبت و ین بن هیڤی بت
 کو ئهو بو بیّته ب جهئینان.
- * ئەگەر لەشى دوعاكەرى ژخوارن و قەخوارنا حەرامى شىن ببت، و فىرى ل بەرخۆكرنا جلكى حەرام ببت.
- * ئەگەر دوعاكەر لەزى د دوعايا خۆ دا بكەت، و بيّژت: من دوعا كر و ئەو بۆ من ب جهـ نەھات..
- د ثان حالمتان دا یا بهرهزر ئهوه دوعایی کارلیّکرنا خو نهبت، ئهگهر نه.. دوعا ئیّک ژ باشترین دهرمانانه بو دهردیّن مروّثی، بهلکی گهلهک جاران ئهو دکهفته د ریّکا دهرد و بهلایی دا و ناهیّلت ئهو بگههته خودانی، پیّغهمبهر -سلاڤ لیّ بن- د گوّتنه کا خوّ دا دبیّژت: ﴿لاَ یَرُدُّ الْقَدَرَ إِلاَّ الدُّعَاءُ﴾(۱) یه عنی: تشته ک قهده ری نازڤرینت دوعا تی نهبت. و دوعایی د گهل بهلایی سی حاله صهنه:
- ئەگەر دوعا ژ بەلايى ب ھىزتىر بت، ئەو بەلايى پاشدا دبت، و ناھىلىت بگەھتە خودانى.
- ئەگەر بەلا ژ دوعایی ب هیزتر بت، بەلا دئیت، بەلى دبت ژ بەر خیر و بەرەكەتا دوعایی، خودی وی بەلایی ل سەر خودانی سڤک بكەت، و ریکی نەدەتی ئەو خودانی بیخت.

⁽١) ئەحمەد ژ ثەربانى قەدگوھيزت.

- ئهگهر ههردو د هيري دا هندى ئيك بن، ههر ئيك يا دى پالىددەت و ناهيلت ئهو بگههته خودانى! و د ڤى حالىهتى دا دڤيت خودان گهلهك ئيلحاحى د دوعايى دا بكهت، و ههر بيرت و بيرته ڤه حهتا ئهو ژ بهلايى ب هيرتر لى بيت.

هزرەكا هوير و خەلەنىيەكا بەلاڤ

مه گۆت: پیقهخواندنا قورئانی، و کرنا دوعایی، و داخوازا لیبورینی ژ خودی، ئموا ب عمرهبی دبیژنی: (ئستغفار) باشترین دهرمانن مروّقی نساخ بو دهردین خو یین دلی و یین لمشی ژی ب کار بینت، بملی دقیت ئمم ژ بیر نهکهین کو مهتهلا قان و ئیشی وه کی مهتهلا چهکییه و دوژمنی، و چهک ئهگمر چهند یی نوی و ب هیز و پیشکهفتی ژی بت، بملی د دهسته کی ترسینو ک و قهره جفتی دا بت، ئمو ئارمانجا خو نائینت، و چهک ب چهکدارییه، بملی دقینت چهکی دهلگرت ژی دقینت دهسته کی تشته کی فهره، بملی ئمو دهستی چهکی دهلگرت ژی دقینت دهسته کی به هیز بت، و چو ئاستهنگ د ناقبه را چهکی و وی جهی ژی دا نهبت یی چهک دئیته لیدان.

و ئەقە ئەو ھزرا ھويرە يا گەلەك جاران ئەم ژ بيرا خۆ دبەين، ھەمى ھزرا مە ئەوە ئەگەر شيرەكى تىژ و ب ھيز د دەستى مە دا ھەبت ئەم دى شين دوژمنى خۆ پى كوژين، بلا دەستى مە يى ئەو شير تيدا دەستەكى ترسينۆك و قەرەجفتى بت، يان دوژمنى مە زريەكى ئاسنى دبەر بت، ودەمى ئەم نەشياين دوژمنى بيخين، ئىكسەر ئەم دى سويچى قى چەندى

کهینه شیر، دی بیزین: ئهقه نه چو شیره! بینی ئهم سهحکهینه دهستی خو یی قهره جفتی یان دوژمنی خو یی ب زری قهشارتی، و ئهقه خهلهتییهکا زیده بهلاقه د ناف مه دا.

گهلهک کهس ب رهنگهکی ساده و سهرقه سهرقه بهری خو دده نه مهسهلی، دبیّرت: پانی من قورئان ب خو قه خواند، و دوعا و ئستغفار کرن ژی، بهلی ئهز چی نهبووم، و بهری ئهو بیّرت: ئه دهرمانه ل من نههات، و لی بگهرییّت کانی ئهگهر چییه دهرمان لی نههاتی، ئهو ئیکسهر دی بیّرت: ئه قه نه چو دهرمان بوو من ب کارئینای!

خەلەنىيەكا مەزىنر

و خەلەتىيا ژ قى ژى مەزنتر ھەيە، و مخابن ئەو ژى گەلەك د ناڭ مە دا يا بەلاقە، ئەو ژى ئەقەيە: گەلەك كەس ھزر دكەن مادەم فلان ئىشى دەرمانى خۆ ھەيە، بىلا ئەم خۆ ژى نەترسىنىن، و ما چ قەيدىيە ئەو بىگەھتە مە؟ ئاخرى دەرمانى وى يى ھەى، و چى گاقا ئەو ئىش گەھشتە مە، دى چىنە دەرمانخانەيى و ھندەكى ژ وى دەرمانى بۆ خۆ ئىنىن، و ب كارئىنىن و دى چى بىن، ھەر وەكى جارەكى ئەو ئىش ئىھاتىيە مە!

و یا غهریب ئهوه ئه پهنگی مروقان دهمی قی خهله تییی دکهن، هینجه تا وان ئهوه ئه و دبیرن: هندی ئهم هزرا باش ژ خودی دکهین، و مه هیقییه کا مهزن ب وی ههیه، لهوا ئهم قی چهندی دکهین!

دا گۆتنا خۆ پتر زەلال بكەين..

هنده که دبیّژن: ماده م تۆبه و دوعاکرن و ئستغفار ههنه، و ئهو دبنه ئهگهرا دهرمانکرنا دهردی گونههی، ههوجه ناکهت مروّث خوّ ژ گونههی بترسینت، چی گافا باری ته ژ گونههی گران بوو، دهستین خوّ سهرئه قراز که و ههوارین خوّ بگههینه خودی، و ژ دل توبه بکه، گونههین ته ئهگهر خوّ هندی سهرتیکی به حری بن ژی دی ژی چن!

و ههر چهنده مه باوهری ب تۆبه ههیه و کو ئهو گونههان ههمیهان ژی دبهت، و ئهم هزرا باش ژ خودی دکهین، و مه نه قیّت کهسی ژ رهحم و دلو قانییا وی بی هیقی بکهین، بهلی دقیّت ژ بیر نه کهین کو (دهرد) نه یی باوهرییه، و مرو قی عهقل ههبت هندی ژی بیّت، ریّکی ناده تی ئه و بیّته د ناف له شی وی دا، دا پستی هنگی دهرمانی ب کار بینت، چونکی ئه و دزانت هنده ک جاران گافا دهرد که فته له شی پهنجین وهسا د ناف دا دبه کو ئیدی دهرمان نه شیّتی.

نهبیّژه: تۆبه دهرمانی گونههییه، و تۆبه ههمی گاڤان یا ل بهر دهستی من، ڤیّجا کانی دا جاری گونههی بکهم، و چی گاڤا ئهز تیّر بووم دی دهست دهمه دهرمانی! نه.. گهلهک کهس مه ییّن دیتین هیشتا تیّر نهبووین، دهردی ئهو ییّن وهرگیّراین، و گهلهک کهس مه ییّن دیتین دهرمانی دهرد هند ب ناڤ لهشیّ وان ڤه یی چووی، ئیّدی ئهو نهشیّن دهرمانی ب کار بینن، و گهلهک مه ییّن دیتین پشتی دهرمان ب کارئینای ژی دهرمانی چو تهئسیر ل دهردی وان نهکرییه، ڤیّجا رِیّکیّ نهده دهردی قهستا دلی ته بکهت، ب هیّجهتا هندی کو: مانی دهرمان یی ههی و یی ب سناهیه!

پشتی مه ئه قه زانی دا پتر ب نک بهرسقا وی پسیاری قه بچین ئهوا ل دهسپیکی هاتییه کرن: هوین چ دبیر وی مروقی یی تووشی

بهلایی بووی، و ئهو دزانت کو ئهگهر ئه شبهلایه ما د گهل وی دی دین و دنیایا وی خراب کهت، و ئهو گهله ک خو دوهستینت دا کو وی بهلایی ژخو بده ته پاش، بهلی روز بو روزی ئهو بهلال وی زیده تر و دژوار تر لئی دئیت..؟

مەزىئرىن بەلا

مهزنترین به لا دگههته خودان باوه ری د قی دنیایی دا، و وی دئیخته بن گهفا خوساره تیبا دین و دنیایی ئهوه ئهو د نه کرنا کاری باش دا ئهو پال بده ته سهر (باوه ربیا خو یا ترسی)، و مهخسه دا مه ب قی گوتنی ئهوه ئه و ژبیی خو هه مییی ب کرنا کاری خراب و گونه هان قه ببه ته سهری، و ئه گهر جاره کی ئیکی گوتی: بوچی تو کاری باش ناکهی؟ ئه و دی بیژت: دلی من یی پاقژه، و ئه ز مروقه کی خودان باوه رم، و شهرت باوه ری و پاقژییا دلییه. و د سهر هندی ژی را دبت ئه و هنده ک ژ وان ئایه تو حه دیسان ژی بو ته قه گیرت یین سهر قه میا وان هندی دگههینت کو خودی گونه هان هه مییان ژی دبه ت، و ئه وی دند که کا باوه ربیی د دلی دا هه بت نامینته د ئاگری دا..

و ئەقە مەزنترىن (غوروور) و (نەزانىنە) ب سەر خودانى دا دئيت، چونكى باوەرىيا دلى يا دورست و خۆ پاشقەكىنشانا ژكارى باش، پىكى كۆم نابن، بەلكى ئەو تشتەكى عەجىبە يى مرۆقى ژھەمىيان كىمتر قەبوبل نەكەت! ئەگەر كەسەك بىزتە تە: دلى من د دەر حەقا تە دا يى صافىيە، و من باوەرىيەكا مەزن ب تە ھەيە، و من گەلەك تو دقىيى، بەلى چى تشتى تو ژمن بخوازى ئەز ناكەم، و چى تشتى تە

نه قینت ئه زدی وی کهم، ئه ری به رسقا ته بو وی که سی دی چ بت؟ و ده می تو گوتن و کریارا وی ددانییه به رینک، دی باوه رژ کیژکی کهی؟ ئه ق به لایا مه زن یا ب سه رگه له که که سان ژمه دا دئینت، ده می ئه م به هی به مین یا دلی ده ستی ژکاری باش قه دکینسین، ئه گه ره کام به می د پشت را هه یه، ئه وژی: کیمییا باوه ری و لاوازییا زانینیه و ئه قه یه به ری وان دده ته هندی کو ئه و دورستی و خه له تییی تیکه لی ئیک بکه ن. به لکی هوین بیژن: چاوا؟

تشتی دورست یی کو دقیت مه باوهری پی همبت هزرکرنا باشیییه رُ خودي نُموا ب عمرهبي دبيرُني: (حسن الظن بالله)، و تشتي خملهت یی کو دقیّت ئهم خوّ ژی بدهینه پاش ئهوه ئهم چو باشییان نهکهین و بێژين: خودێ گەلەک حەز ژ مە دكەت، ئەڤى كارێ ب عەرەبى دبێژنێ: (الغرور)، ل دویڤ شیانا خو کاري باش بکه، و هزرا باشییي ژ خودي بکه، کو ئهو کارێ ته يێ باش ژ ته قهبويل بکهت، و ل کارێ ته يێ خراب ببورت، ئەقەيە ھزرا باش ژ خودى، بەلى ئەوى چو باشىيان نهکهت، و خوّ ژ چو خرابییان نهدهته پاش، و د گهل هندی ژی بیّرْت: ئەز بەحەشتىمە؛ چونكى ھزرا من د دەر حەقا خودى دا يا باشە.. ئەڤ کارێ وي ژ وێ غوروورێيه يا خودێ طان يێ ل (کيتابييان) داي دهمێ كَوْتِي: ﴿ وَقَالُواْ لَنِ يَدْخُلَ ٱلْجُنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى ۚ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمُّ قُـلُ هَـاثُواْ بُرُهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴾ (البقرة: ١١١) يهعني: جوهي وفهلان گۆت: يى جوهى و فەلە نەبت ناچتە بەحەشتى. ئەو خوزىيين وانە ئەو بۆ خوّ رادهيّلن. تو بيّره وان: كانيّ هوين دهليليّ خوّ ل سهر راستييا گوّتنا خۆ بینن ئەگەر ھوین د گۆتنا خۆ دا دراستگۆنە. ئەوى خوزییین چوونا بهحهشتني راهيّلن، يان هزرا غهفراندنا گونههي بي تۆبهكرن و كرنا

باشیینی بکهت، ئهو کاری وی ژوان خوزییان دئیته هژماراتن یین چو پیّقه نهئیّت، نه کو ژهزرا باشا مروّث ژخودی دکهت؛ چونکی هزرا باش د گهل کرنا باشییی دئیّت.

قیّجا ئهگهر ته بقیّت ژ مهزنترین بهلایی پزگار ببی، هشیار بی هیقییا ب رهحما خودی بلا د سهری ته دا تیّکهلی خوزیییّن ژ درهو نهبت. نهبیّژه: چی گونهها من دقیّت ئهز دی کهم و خودی یی ب رهحمه، پهلی رهحما وی یا نیّزیکی قهنجیکارانه.

گونهه ژههرا دلینه

دڤێت مروٚڤ وهسا تێ نهگههت كو مهتهلا گونههێ ههما ب تنێ وهكى مهتهلا قڕێژێيه دهمێ ب جلكى دكهڨت، چى گاڨا ته ڨيا دێ وى ب ئاڨا توبێ شوى، ڨێجا چو شوينوارێن قڕێژێ ل سهر نامينن، نهخێر.. مهتهلا گونههێ بو لهشى وهكى مهتهلا ژههرێيه، ته ديتييه مروٚڤهكێ عهقل ههبت ژههرێ ڤهخوٚت، و بێژت: چو نينه، پشتى ئهز ژههرێ ڤهدخوٚم، ئهز دێ دهرمانێ ژههرێ ب كارئينم، و چێ بم! گهلهك ڕهنگێن ژههرێ ههنه گاڨا چوونه ناڨ لهشى، ئێدى چو دهرمان كارى لێ ناكهن، و نابنه رێگر كو تهئسيرا وان يا خراب لهشى بێخن.

تشتی دقیّت ئهم باش بزانین ئهقهیه: گونه و ژههرا دلینه، و ئهو دلی قیانا گونه هی جهی خو تیدا کر، دویر نهبینه ده مه ک ب سهر دا بیّت قیانا نیفاقی و کوفری ژی ریّکا خو بو ببینت، ژبه رقی چهندی صهحابییین پیغهمبه ری -سلاف لی بن- گهله ک ژخو دترسییان نیفاق ریّکا خو بو دلیّن وان ببینت، بیّی ئه و پی بحهسیین، ئیّک ژوان

دگۆت: ما ئەزچ دزانم، بەلكى جزايى من بو كرنا گونەھەكى ئەو بت، خودى نىفاقى بهاۋىتە دلى مىن؟! (ئبن ئەبوو مەلىكە) دېيىژت: ئەز گەھشتبوومە سىھ صەحبىيان، ھەر ئىك روان رەنافقىيى لىسەر خۆ دىرسىيا.

رُههرا گونههي گاڤا كهفته لهشي مروٚڤي، يان لهشي جڤاكي، ئهو هندهک دهردین وهسا پهیدا دکهت پین زوی ب زوی نهئینه سهر هزرا خودانی، و ئهگهر ههوه نموونه کل سهر ڤێ چهندێ دڤێت، گوهدارييا قى حەدىسىنى بكەن، ئەوا عەبدللاھى كورى عومەرى -خودى ژى رازى بت- قەدگوھێزت، دبێژت: ئەم دەھ كەس ژ موھاجران ل نک پێغەمبەرى بووين -سلاڤ لني بن- وي گوته مه: گهلي موهاجران! پينج سالوٚخهت ههنه، ئهز ههوه ب خودي دپاريزم كو هوين بگههني: مللهته ك نينه کریتییا زنایی د ناڤ دا بهلاڤ ببت حهتا ئهو وی ئاشکهرا بکهن ئهگهر خودی پهژی و ئیشین وهسا نهده ته وان یین کو د ناڤ پیشییین وان دا نهههین، و مللهته ککیشان و پیڤانن کیم ناکهن ئهگهر ئهو ب خهلایی و تەنگاۋىيى و زۆردارىيا سولطانى نەئىنە موبتەلاكرن، و مللەتەك زەكاتا مالتي خوّ مهنعه ناكهن ئهگهر باران ژوان نهئينهبرين، و ئهگهر ژبهر حهیوانه تان نهبا ههر باران بو وان نهدها تنه دان، و ملله ته که سوّزا خوّ ناشكيّنت ئهگهر خوديّ نهيارهكيّ بياني ژوان ل سهر وان زال نهكهت، قیّجا هنده کی ژوی یا ددهستی وان دا ببهت، و نهگهر مهزنین وان حوکمي ب وي نهکهن يا خودي د کيتابا خو دا ئينايه خواري، خودي دي وان ڤێکرا بەردەت^(۱).

⁽١) ئىن ماجە قەدگوھىزت.

بهری خو بده نی چاوا پیغه مبه ری -سلاف لی بن- ل سهر هه ر گونه هه کی (عقووبه یه ک) ئا قاکر، و سویچی هه ر به لایه کی بو گونه هه کا خه لکی زقراند.. به لی مخابن، پتر جاران ئه م قی سویچی ل بیرا خو نائینینه قه، و ئه م ل هنده ک ئه گهرین دی دگه رییین؛ دا یین سویچدار ئه م نه بین!

ئەو راستىيا دقينت ئەم قەت ر بيرا خۆ نەبەين ئەقەيە: ھەر گونەھەك قاصد و پۆستەگەھىنى يان نە.

بلا ئەم ب پاشقەمانا جزادانى نەئيىنە خابانىن

مه گۆت: گونهه بو لهشی و دلی وهکی ژههرییه، و شهرت نینه دهمی ژههر دچته ناف لهشی، لهش ئیکسه رپی بکه قت، به لی پا گیرو بوون و پاشفه مانا دیار بوونا کارلیکرنا ژههری ل سهر لهشی دفیت خودانی نه خاپینت کو ئه و هزر بکه ت ژههری چو کار ل وی نه کر، له و هه وجه ناکه ت ئه و پسیارا ده رمانی بو خو بکه ت، یان خو ژ وی ژههری بده ته پاش و جاره کا دی ب کارنه ئینت!

و ئەقە ئەو مەسەلەيا ھويرە يا گەلەك كەس تيدا دكەقنە خەلـەتييى، تشتى دېتە ئەگەرا ھندى كو ئەو دەرگەھى خۆ بۆ بەلايى ل تاق بكەت، حەتا ئەگەر بەلا ب سەر دا ھات ژ نوى دى بتە ھـەوار ھـەوارا وى: وەرن من ژ قى بەلايى رزگار بكەن!

ڤێجا دا پيچهکێ ل نک ڤێ گرفتارييێ ڕاوهستين..

د ناش مه دا گهلهک کهس ههنه دهمی گونهههکی دکهن و دبینن چو عقووبه و جزادان د گافی دا ب سهر دا نائین، یان ژی دبینن کهسهک گونهههکی دکهت و د گافی دا چو عقووبه ناگههنی، هزر دکهت هنده ئیدی خلاص ئهو گونهه ب سلامهتی د سهر وی دا بوری.. و هیجهتا وی ئهو گوتنه ئهوا دبیژت: دهمی دیوار دههرفت ئهگهر توزی نهکهت، پشتی هنگی ئهو توزی ناکهت!

و ئەو ب خۆ مەسەلە وەسا يا سادە و ساناھى نىنە!!

و ئهو کهسی خودانی قی هزری بت مهتهلا وی دی وه کی مهتهلا وی کهسی بت یی عهرد ل بن پییین وی دهرییت بیی وی های ژخو ههبت، ههما وی هند دیت ئهو بن ئاخ بوو، وهسا نهبت رهحما خودی ژی بگرت و وی رزگار بکهت، و گهلهک جاران مهدیتییه و گوهه لی بوویه کو ب سالان یین بورین حهتا عقووبهیا گونههه کی ب سهر خودانی دا هاتی... خودی ل مه نهگرت و مه بیاریزت.

و هه ژیبه بیّ ژین: ئه و عقووبه و جزادانیّن ژ ئهگه را گونه هان دگه هنه خودانی، گهله ک پونگ و جوینن، و دبت هنده ک ژ وان دویر یان نیزیک ب سهر گونه هکاری دا بیّن، به لیّ ئه و د خو نه ئینته ده ریّ، یان نه قیّت د خو بینه ده ریّ کو ژ ئه نجامی گونه هه کا وی ئه ث عقووبه یا گه هستییی، و ده می ئه و قی چه ندی د خو نه ئینته ده ریّ، چ ژ زانین بت چ ژ نه زانین بت چ ژ نه زانین بت چ ژ نه زانین مه ته لا وی وه کی بت، ئه و وی تووشی گرفتارییه کا مه زن دکه ت، و مه ته لا وی وه کی مه ته لا وی نساخی لی دکه ت ئه وی ب ده ستی خو ئیسی دئینته خو، و دبیژت: ئه ز نزانم ئه ث ئیشه چاوا و بوچی هاتیه من؟ ئه وی ب قی په نیش گه هاندیی، په روستی ب سه ر ده رمانی خو هلبت؟!

عقووبهيا كونههي

بهری ئهم خوّ ژ قی مهسهلهیا گرنگ قهگوهیزین، پیتقییه ئهم بزانین کو ئهو عقووبه و جزایین ژ بهر گونههی ب سهر خودانی دا دئین، ئیک ژ دویانه:

- عقووبهیین شهرعی: ئهو جزانه یین خودی ب پیکا شریعه تی بوّ هنده ک گونه هین دهسنیشان کری داناین، و فهرمان ل کاربده ستان کری کو ئهو وان ل سهر خهلکی ب جهد بینن. و ل قیری ئهم به حسی وان ناکهین؛ چونکی جهی وان کتیبین فقهینه.
- عقووبهیین قهدهری: و ئه قه ئه و جزانه یین خودی ب ریکا قهده را خو یا وی ل سهر به نییین خو نقیسی دگه هینته وان، و پتر جاران ئه قه هنگی دئین ده می عقووبه یین شهرعی ژ لایی ده سهه لاتی و کاربده ستان قه دئینه ژ کارئیخستن، و ب راستی ئه قه گه له که جاران د ژوارترن، چونکی عقووبه یین شهرعی دتایبه تن ب گونه هکاران قه، به لی یین قهده ری دگشتینه، گونه هکاری و نه گونه هکاری ژی قهدگرن، نه خاسم ئه گه ر گونه هب ره نگه کی ئاشکه را ها تنه کرن، و خه لک پی رازی بوون، یان هه مییان پیک قه خو ل سه ربی ده نگ کر.

و عقووبهیین قهدهری ژی دو رهنگن:

- عقووبهیین دلی: چ ئه و بن یین دلی دئیشینن و تژی خهم و کوڤان دکهن، یان ژی ئه و بن یین ئهگهرین رحهتی و چاکی و ژیانی ژی دبرن، ڤیجا ئه و رهش و تاری دبن، له و خودان چو خوشی و تامی ب ژیانا خو نابهت.

- عقووبهيين لهشى و مالى: و يين لهشى دبت د دنيايى دا بن، و دبت د ئاخرهتى دا بن، و دبت د ههردويان دا بن.

و نهبوویه گونههه ک بیته کرن بینی کو وی پهنگه ک ژ پهنگین عقووبهیین خو نهگههاندبته گونههکاری، بهلی گونههکار ژ نهزانینا خو یی ژی بی تاگههه، یان خو ژی بی تاگهه دکهت، و دبت ته عقووبه د هاتنا خو دا هه شجوتی گونههی بت، و دبت پشتی وی ب دهمه کی کورت یان یی دریژ بیت، وه کی ژههری پهنگه کی وی ههیه د گاشی دا خودانی دکورت، و پهنگه کی هیدی ب ناف لهشی دا دچت، حهتا دووماهییی وی دئیخت.

کاری گونههی یی خراب ل سهر دلی

گونهه گهله که شوینوارین کریت ل سهر دل و له شیخ خودانی خو دهینات، و موصیبه تئه وه ته ته تسیرا هنده ک ژوان -وه کی هوین دی بینن خو پشتی توبه کرنی ژی، بو ده مه کی کورت یان یی دریژ، ل سهر خودانی دمینن. و بو بیرئینان ئهم دی هنده ک ژوان کارین خراب هژمیرین، یین گونه ه ل دلی دکه ت؛ دا بزانین کو پاسته گهله ک ژوان ل نک مه هفنه، بهلی ئهم ژنه زانین خو ب سهر قه لی نادهین:

۱- دویرکرنا دلی ژخودی: ئموی همست بکمت کو ئمو ب دلی یی ژخودایی خوّ دویره، ئمو چو ژ تاما عمبدینییا خوّ بوّ وی نابینت، و همست ب شرینا نیزیکی و (موناجاتا) وی ناکمت، و خوّشییا قیانا وی ژی نانیاست. و ل نک خودان دلان نمخوّشترین عقووبه ئموه مروّق همست ب همبوونا دویراتییی د ناقبهرا خوّ و خوّشتقییی خوّ دا بکمت، و

ههما ئهگهر گونهه ڤي كارێ خراب ب تنێ ل دلي بكهت، تێرا وێ ههيه كو ئهو تشتهكێ بێ ئيفلهح بت.

۲- رەقبوونا دلى: گاڤا گونەھ بۆ خودانى بۆ تشتەكى عەدەتى، گونەھ دلىق وى ب رەنگەكى وەسا رەق دكەت كو ئىدى ئاخفتنا خىرى و وەعظ چو كارى لىق نەكەت، بەلكى گەلەك جاران ھەما تەحەممولا گوھىدانا باشىيىق و نصيحەتى ناكەت؛ چونكى ئەو خۆشىيا خۆ پتر د گوھدانا ئاخفتنىن كرىت و خراب دا دېينت، دشيت ب سەعەتان گوھى خۆ بدەتە ستران و گوتنىن بىخىر، بەلى نەشىت دەھ دەقىقان گوھدارىيا قورئانى بكەت.

۳- ژهنگیبوونا دلی: و مهخسهدا مه ب ژهنگیبوونی ل څیری ئهوه دل هند قریتژی ببت کو ئیدی غیره تا ل سهر حهقییی و نامویسی و چاکییی ل نک نهمینت؛ چونکی ئهو دهمی گونههی دکهت، گونهه ل بهر وی ئیدی نامینت تشته کی کریت، و هه ر جاره کا تشته ک ل بهر مروقه کی نهما کریت و ب شهرم، غیره ت بی وی چی نابت دهمی ئهو دبینت ئهو تشت یی دئیته کرن. مهعنا: گونه بهری هه ر تشته کی ئاڤروییا خودانی خو دریتژت، لهو پترین جاران تو نابینی گونه هکار کهسه کی ب غیره تب بنه ل سهر نامویسا خو، و نه ل سهر مال و کهس و کارین خو.

3- سستکرنا دلی د کرنا عیبادهتی دا: و ئاشکهرایه کو هه و گونهههکا دئیتهکرن ئهو ریّکا طاعهته کی ل بهر خودانی دگرت، و ژ بلی هندی ژی گونه دلی ژ کرنا عیباده تی سست و خاف دکه ت، له و دی بینی عیباده ت ل سهر دل و له شی گونه هکاری گه له ک یی گرانه، و خو ئهگهر ئه و جاره کی عیباده ته کی بکه ت ژی، ئه و چو تامی ژی نابینت.

0- نه قیانا مر و قین چاک: هه رکه سه که مهیلی بو یین وه کی خو دکه ت، له و دکه ثن دا دئیته گوتن: هه رطه یر و ره فا خو! و ئه وی کار و که سپی خو کرییه گونه ها دلی وی دی مهیلی بو گونه هکاری وه کی وی که ت، و مه عنا قی ئه وه نه قیانا مرو قین چاک و خیر خواز دی د دلی وی داید ابت، له وا نه و دی کاری بو هندی که ت کو خو مه جلس و دیوانخانه یین باشان بده ته پاش، و نه گه روی ئه ش چه نده کر نه و روژ بو روژی دی پتر نیزیکی خرابان بت، و د نه نجام دا نه قیانا وی ژی دی که ته که که تو مرو قین وی که فته دلی مرو قین چاک و جامیر، نه گه رخو ژن و عه یال و مرو قین وی یین نیزیک ری بن.

7- حهژیکرنا گونههی ل دویث گونههی: چونکی گونهه گونههی دکیشت، و ئهو کهسی بهر ب گونهههکی شهدبچت، دی بینی پشتی دهمه کی وی گونههه کا دی یا وه کی وی، یان ژی یا ژ وی مهزنتر کر، و گونه شیانین خوپاریزییی ل نک خودانی ناهیّلت، وه کی مهته لا وی نساخی یی میکروبه ک دکه فته لهشی و (مهناعه تا) وی لاواز دکه ت، فیجا ئه و خو ل به رست کترین پهژی نه گرت، و بچویکترین ئیش وی بیخت. مه عنا گونه ه ئه و میکروبه یا مهناعه تی د دلی خودانی دا لاواز دکه ت، یان هه رناهیّلت.

۷- تاریکرنا دلی: حهتا وه لی بیّت ئهو ئیدی روّناهییا باوهرییی و زانینا دورست وهرنهگرت، دهمی ئیمامی شافعی چوویه مهدینی و بوویه فهقی ل نک ئیمام مالکی، و مالکی زیره کی و بیرتیژییا وی دیتی، گوتی: ئهز دبینم خودی روّناهییه کا هاڤیّتییه دلی ته، ڤیّجا تو وی روّناهییی به تارییا گونههی نه قهمرینه. مهعنا: ئهو تارییا هنده ک جاران ئهم ههست پی دکهین دکهفته دلیّن مه، ژ بهر کرنا گونههیّیه.

۸- لاوازکرنا ئیرادهیا دلی: مروّقی ژههمییان به هیزتر ئهوه یی ئیرادهیهکا به هیزهبت، دهمی عهقلی وی بیژتی: ئه شته بو ته یی خرابه، وی هند هیزهبت بهرگرییا دلی خو بکهت و بشیت بیژتی: ئه وی تشتی ناکهم! ئه قهیه یا ئهم دبیژینی: ئیراده، و تشتی ژههمییی پتر قی نیراده یی ل نک مروّف لاواز دکهت، قیانا گونههییه، و ههر ژبهر قی خهندییه تو دبینی گونههکار ههمی گافان توبی پاش دئیخت، گافا خی چهندییه تو دبینی گونههکار ههمی گافان توبی پاش دئیخت، گافا خواهی توبه هاته سهر هزرا وی ژی، دلی وی ئه وی شوی قیانا گونه هی خهسته دی ژی بو دهسته می به پاشی. و ئه و پاشی کهنگی دی ئیت؟ چو جاران نه، هندی عشقا گونه هی به سهر دلی وی دا گرت بت.

۹- نههیّلانا هشیارییا دلی: گافا گونهه کهفته سهر گونههی د دلی دا، ئه و (غهفلهتیّ) ب سهر دلی دا دئینت، و هشیاریییّ ل نک ناهیّلت، له و تو دبینی مروّفیّ گونههکار وه کی مروّفیّ نفستییه، ئاگهه ژ خوّ نینه، و نزانت فایدیّ وی د چ دایه و خوسارهتییا وی د چ دایه، هممی هزرا وی ئه وه کو چی تشتیّ بوّ وی خوّش بت ئه و ییّ باشه، و همر کهسه کی عمقله کی ساخلهم هه بت دزانت کو گهله ک تشتیّن خوّش بوّ مروّفی هه نه زیانا وی یا تیّدا.

۱۰ گرتنا ریّکی ل به ر دلی: ریّکا چوونا به ر ب خودی شه، و گههشتنا قهنجییا وی یا مهزن، کو ئارمانجا هه ر خودان باوه رهکییه، چونکی گونه ه ئه و ئاسته نگن ییّن کو ل سه ر ثی ریّکی هاتینه دانان، و هه چییی هند هیز نه بت وان ئاسته نگان ده رباس بکه ت، دی که ثت، و نه شیّت به رده و امییی بده ته ریّکی.

۱۱- ترس و نهرحهتییا دلی: گونهه ترس و نهرحهتییی دهافیته دلی خودانی خو، له مروقی گونههکار ههردهم ههست ب ترس و نهرحهتییه کا قهشارتی د دلی خو دا دکهت، راسته پتر جارا ئهو وی ترسی بو دهور و بهرین خو ئاشکهرا ناکهت، بهلی گهله که جاران دهمی ئهو ب تنی حسیبی د گهل خو دکهت، ئهو دبیژته خو: مهسهله دی چاوا بت ئهگهر ئهزیی خهلهت بم؟ بهرسفا فی پسیاری نهخوشییه کا دهروونی ل نک وی پهیدا دکهت، کو نهخوشییا دودلییییه. نه وه کی وی یی باشییی دکهت، ئهوی ههردهم ههست ب تهناهی و رحهتییا دلی دکهت.

۱۲- دەرنشیفکرنا دلی: ب رەنگهکێ وەسا کو باشی ل بەر وی ببته خرابی، و خرابی ببته باشی، و ژ بهر ڤێ چەندێیه گهلهک گونههکار هەنه دەمێ مرۆڤ دبێژتێ: خرابییێ نهکه. ئهو دبێژت: من چو خرابی نهکرینه، و ژ باشییێ پێڨهتر ئهز تشتهکی ناکهم! مهعنا: خرابی ل بهر دلێ وی یا بوویه باشی، و ئهوێ ب ڨی رەنگی بت، چاوا دێ جارەکێ هزرا لێڨهبوون و ل خۆزڨرینێ کهت؟

شوينوارين گونههي

ژ بلی وی کاری خراب یی گونه ال دلی دکه ت، گونه گهله که شوینوارین خراب د ژیانا خودانی خو ژی دا دهیلت، و ئه څو چهندا هه ب زانین و سهربوّ یا هاتیه دیتن، و ئه م ل قیّری دی ب کورتی ئیشاره تی دهینه هنده ک ژ وان شوینوارین خراب:

۱- کیمکرنا رزقی: و مهخسهدا مه پی رزقی حهلاله، چونکی رزقی حمرام ئهگهر چهند یی گهلهک ژی بت، چو بهرهکهت تیدا نابت، خودایی

مهزن د گوتنه کا خو دا دبیرت: ﴿ وَمَن یَتِّقِ ٱللّه یَجْعَل لّهٔ و مَخْرَجًا ۞ وَیَرْزُفّهُ مِنْ حَیْثُ لَا یَخْتَسِبُ ۚ ﴾ (الطلاق: ٢-٣) یه عنی: هه چییی ژ خودی بترست و کاری ب فه رمانا وی بکه ت، هه ر ته نگافییه کا هه بت خودی دی وی ژی ده ریخت، و ژ پیکه کا ئه و چو هزری بو نه که ت دی ده رگه هین پزقی بو وی قه که ت. مه عنا: نه وی وه نه که ت، خودی ده رگه هین رزقی ل به روی قه ناکه ت.

۲- ههستکرن ب زهعیّبوونا ژیانی: گونه بهرهکه تی ژ ژیانا خودانی رادکه ت، له و تو دبینی ده می گونه هکار دکه فته به ر مرنی خوزییان رادهیّلت کو جاره کا دی ده لیقه بو وی بیّته دان، و ئه و ل ژیانی بز قرته قه دا کاری باش بکه ت، مه عنا: ئه و ههست ب زه عیّبوونا ژییی خو دکه ت، له وا ئه و ب کول و که سه قه دبیّرت: (یکلیّتی قدیمت لِجیّاتی) (الفجر: له وا ئه و ب کول و که ه دبیّرت: دیریّن بو ژیانا خو کربا.. به لی خوزییی چو ییّقه نائیت!

۳- به لا قبوونا خرابکارییی د عهردی دا: کرنا گونه هی ژ لایسی مروّقان قه گهله که جاران دبته ئه گهرا به لا قبوونا خرابکاری و فهسادی د عهردی دا، چ فهسادا فیقی و ده رامه تی بت، یان کیمبوونا ئاقی بت، یان پیسبوونا بای بت، یان به لا قبوونا ئیشین له شی و ده وروونی بت، یان پیسبوونا بای بت، یان به لا قبوونا ئیشین له شی و ده وروونی بت، ئه قه هه می ژ ئه نجامی وی خرابییه یا مروّث ل سهر عهردی دکه ت، خودی دبیرت: ﴿ ظَهْرَ ٱلْفُسَادُ فِی ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ بِمَا کَسَبَتُ آیدِی ٱلنّاسِ لِیُذِیقَهُم بَعْضَ خودی دبیرت: ﴿ ظَهْرَ ٱلْفُسَادُ فِی ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ بِمَا کَسَبَتُ آیدِی ٱلنّاسِ لِیُذِیقَهُم بَعْضَ خودی دبیرت: ﴿ ظَهْرَ ٱلْفُسَادُ فِی ٱلْبَرِ وَٱلْبَحْرِ بِمَا کَسَبَتُ آیدِی ٱلنّاسِ لِیُذِیقَهُم بَعْضَ خودی دبیرت دبیری د هشکاتی و ده ریایی د هشکاتی و ده ریایی دا خودی وان گونه هین مروّث دکه ن؛ دا خودی وان به هنده که کریارین وان جزا بده ت؛ به لکی نه ول خودی بزقرن.

3- نهمانا شهرمتی د ناق خهلکی: و ههر جارهکا شهرم د ناق خهلکی دا نهما، هنگی چو خیر د وان نامینت، چونکی شهرمه مروّقی ژ گهله کارین خراب دده ته پاش، و مروّقه کی نهگهر وه لتی هات د خهمتی نهبت کو خهلک وی د کراسه کتی کریّت دا ببینت، بهلکی کهیفا وی ب وی چهندی بیّت، و شانازییتی بو خوّ پتی بیهت، هنگی دهستان ژ وی بشوّ!

0- بن بهاکرنا خودی د چاقین خودانی دا: گونهه ئهگهر خویا بچویک ژی بت، بن ئهمرییا خودی تیدا ههیه، و ئهوی گونهه ل بهر وی دبته تشته کی عهده تی خودی د چاقین وی دا کیم دبت، وی بقیت یان نهقیت؛ چونکی ئهگهر کهسه ک د چاقین ته دا یی مهزن بت، یان قیانا وی د دلی ته دا گهله ک بت، ل بهر ته گهله ک دی یا ب زهجمه ت بت تو وی تشتی بکه یی وی پی نه خوش بت، ب تایبه تی ئهگهر تو بزانی ئهو یی ته دبینت و وی ئاگه ژ ته ههیه. له و زانایین مه دگوت: تو بهری خو نه ده بچوییکا وی گونه هی یا تو دکه ی، بهلی بهری خو بده مهزنییا وی یی تو ب وی گونه هی یی ئهمرییا وی دکه ی.

٦- نه مانا به ره که ت و قه نجییی: ده می خودی نعمه ته کی د گه له به نییه کی خو دکه ت، و ئه و به نی ب وی نعمه تی بی ئه مریبا خودی بکه ت، ئه و دبته ئه گه رکو خودی وی نعمه تی راکه ت، و ل شوینا وی غه زه بی ببارینت، خودی دبیرت: ﴿ وَمَاۤ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِیبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتُ عُه زه بی ببارینت، خودی دبیرت: ﴿ وَمَاۤ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِیبَةٍ فَبِمَا كَسَبت الله عَه رَبِي ببارینت، خودی دبیرت ﴿ وَمَا أَصَٰبَكُم مِّن مُصِیبة فَه مِ موصیبه ته کا الله وی بیته سه ری هه وه و ان که دا ده ستی هه وه یه و خودایی هه وه گه له کی گونه هان بو هه وه را به روی دبه ت، و سه را وان ئه و ل هه وه ناگرت. ثیب یا دا چاوا بت ئه گه روی سه را هه می گونه هین مه موصیبه ت دابانه مه ؟

۷- ئیخسیرکرنا خودانی: د دهستی شهیطانی و شههوه تی دا، و ئهو ههردو دوژمنین مروّقینه، و ئیخسیری بکه فته دهستی نهیار ترین دوژمنی خو حالی وی ژییی ههمی ئیخسیران نهخوّشتره، و گرتییه ک ژوی رهزیلتر نینه یی گرتییی ههوایی نه فسی بت؛ چونکی بهردانا وی چو جاران نابت، و ئهوی ئیخسیری شهیطانی و گرتییی شههوه تین نه فسی یین ئهرزان بت، هوین چاقهریی چ خیرینه ژوی پهیدا ببت؟

۸- بی بهاکرنا خودانی: ل نک خودی و ل نک بهنییان ژی، له و تو دی بینی خهلک ب تایبه تی یین جامیر، ب چاقه کی نزم و بی بها به ری خو دده نی، و باوه رییا خو پی نائینن، و حه ز ناکه ن کارین خو یین گرنگ بیخنه دهستان، و گهله ک جاران ئه و دبنه پیترانکین خهلکی، به رو قاژی مرو قی کی نه وی خهلک ههمی حه زژی دکه ن، و باوه رییا خو پی دئینن، و ب چاقی ریز و نحترامی به ری خو دده نی.

۹- ژیارا بیّنتهنگ: یان ههست ب بیّنتهنگییا ژیانی، خودی دبیّژت: ﴿إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَغِی نَعِیمِ ﴿ وَإِنَّ ٱلْفُجَّارَ لَغِی جَعِیمٍ ﴾ (الانفطار: ۱۳- ۱۸) یه عنی: هندی قه نجیکارن د خوّشییی دانه، و هندی سهرداچووینه د ئاگری دانه. و تو هزر نه که ئه قه به حسی روّژا قیامه تی ب تنییه، نه خیّر! ئه و به حسی ژیانا دنیایی و ژیانا به رزه خی و ژیانا دووماهییی پیک قهیه، د قان هه رسی ژیانان دا مروّقی کاری وی قه نجی بت هه ست پیک قهیه، د قان هه رسی ژیانان دا مروّقی کاری وی قه نجی بت هه ست ب خوّشی و دلفره هی و نعمه تی دکه ت، ئه گه رخو د دنیایی دا ده ستی وی ژ مالی یی قالا ژی بت، چونکی ئه و دزانت ئه وا دووماهیی بو وی لی نک خودی هه ی خوّشییه کا بی دووماهییه، به لی مروّقی گونه هکار و سه رداچووی هه رده م یی بیّنته نگه، ئه گه رخو ئه و د خوّشییان ژی دا بت؛ چونکی ئه و د ترست ئه و درست ئه و خوشییه بو وی نه مین!

۱۰- و دووماهییی مه دقیّت بیّژین: گونهه شهیطانیّن ئهجنان و بی عهقلیّن مروّقان ل سهر خودانی خوّ بسته دکهن، لهو دی بینی ئهو ب ههمی ریّکان دئیّنی دا خوّ بگههیننی، و وی پتر بیّخنه بن دهستی خوّ، ب ریّکا وهسواس و دودلییی، یان پتر شرینکرنا خرابییی ل بهر وی، یان رهزیلکرن و بندهستکرنا وی.. زانایه کی پیشییان دبیّرت: دهمی نهز گونههه کی دکهم، نهز ته نسیرا وی ل سهر ئه خلاقی ژنکا خوّ و ده وارا خوّ د گهل خوّ دبینم! یه عنی: سهره ده ربیا ژنکا من و ده وارا من د گهل من د نیّیته گوهورین.

باشئرین دەرمانی خۆپاراسئنا ژ بەلایی

پشتی مه هنده ک ژ کاری خرابی گونههی ل سهر دلی ب تایبه تی و ژیانا مروّقی ب گشتی زانی، مه دقیّت بیّژینه وی پسیارکهری یی داخوازا دهرمانه کی دورست بی وی ده ردی دکه ت یی نه و پی موبته لا بووی: هه چییی ژ مه بقیّت دلی خوّ و ژیانا خوّ یا تایبه ت و یا جقاکی ژی د گهل خه لکی ژ به لا و موصیبه تی بپاریزت، دقیّت به ری هه مرت تشته کی و هندی ژی بیّت نه و خوّ ژ گونه هی بده ته پاش، بیّی به ری خوّ بده تی کانی نه ش گونه هه یا بچویکه یان یان مهزنه، یا تایبه ته یان یا گشتیه، چونکی گونه ه ب چی ره نگی بت نیشانا بی نه مرییا مروقییه بو وی خود ایی یی نه م ژهه می ره نگین گونه هان داینه پاش. و چونکی نه م دزانین کو مروّق نه ملیاکه ته، و هه ردی که فته د گونه هی دا، دقیّت هم رجاره کا نه و که فته د گونه هی دا هه رزوی و بی قه مان و خوّگیرو کرن نه و ل خوّ بزقرت، و گونه ها خوّ ب ته و بی شوت، و ژ دله کی صافی

داخوازی ژ خودایی خو بکهت کو ئهو گونهها وی ژی ببهت، و وی ژ کار و تهئسیرا خرابا گونههی بپاریزت، و ئهگهر ئهو ثی چهندی نهکهت، دقیّت ئهو بزانت کو قهت یی پاراستی نابت ژ بهلا و موصیبهتان.

و دا کو ئهم بشینین خوّ ژ گونههی بپاریزین، دڤینت ب رهنگ و جوینین وی دشارهزا بین..

ړونګ و جوينين ګونههان

مه گۆت: گەلـه ک رەنگ و جوينين عقووبه و جزادانى هەنه سەرا كرنا گونـه ان دگههنه مرۆڤى، و جودابوونا عقووبـه يان ژبهر جودابوونا گونههانه، و گونهه ههمى د ئهصل و بناخهيى خوّدا ئيك ژدويانه:

یی ئیکی: هیلانا وی تشتییه یی خودی فهرمان ب کرنا وی دای، ئهوا ب عهرهبی دبیرنی: (ترک مأمور).

یی دویی: کرنا وی تشتییه یی خودی فهرمان ب نهکرنا وی دای، ئهوا ب عهرهبی دبیّژنی: (فعل محظور)(۱۱).

و گونهها هیّلانا (ئهمری) ل نک خودی ژیا کرنا (نههیی) مهزنتره سههلی کوری عهبدللاهی دبیّرت: (ال نک خودی هیّلانا ئهمری مهزنتره ژکرنا نههییی؛ چونکی نههیا ئادهمی هاتهکرن ئهو ژداری بخوت و وی ئه خوار، ئینا خودی توّبا وی قهبویلکر، و ئهمر ل ئبلیسی هاتهکرن ئهو بوّ ئادهمی بچته سوجدی و ئهو نهوو، قیّجا ل گونهها وی نههاته بوّرین)).

⁽۱) د مفاین پازدی دا ژ (کورته مفا ژ کتیبا الفوائد یا ئبن قمییمی) ئم ل دور شی ممسلی ئاخفتینه، بو همچیین بقیت لی بزقرت.

ژ لایهکن دی قه ئه فه ههردو گونههه ل سهر چار رهنگان دئینه لیک قهکرن، ئهو ژی ب کورتی ئه قهنه:

۱- گونههين د دهر حهقا خودانييي دا:

مهخسه د پین ئهوه کهسه که هنده ک ژوان سالوخه تین شاهانه و خودانییی یین کو به س ب کیر خودی دئین بده ته خو، وه کی: خوداینی، مهزنی، حوکمداری، د ههوارهاتنا بیگافان، پهرستن.. و هتد، و ئه قه یه ئهو شرکا مهزن یا کو بینی توبه یه کا دورست و ژدل، چو جاران خودی وی ژی نابه ت.

مهعنا: ئهقه مهزنترین رهنگین گونههانه، و ههر ژ قی رهنگییه بینی زانینه کا دورست ژ خودی و کار و قهدهرا وی باخقت، یان ژی ژ درهو ب ناقی وی باخقت، و ئهوی قی رهنگی گونههی بکهت ههر کارهکی باشی وی ههبت ژی پویچ دبت و خودی ژی قهبویل ناکهت.

٢- گونههين شهيطاني:

مهخسه و پین ئهوه کهسه ک چاف ل شهیطانی بکهت و وان سالوّخه تان دا یین ل نک وی ههین، ژ وان یین خودی و پیغهمبهری وی -سلاف لی بن- بو مه گوتین، وه کی: خومه زنکرن و دلره شییی، خاپاندن و فیلبازییی، شرینکرنا خرابییی ل بهر خهلکی، فهرمانا ب بی ئهمرییا خودید. و هند.

٣- گونههين هوٚڤاتي و دوړندهيي:

و ئەقە ئەو سالۆخەتن يىن ل نىك دەھبە و دورندەيىن ھۆق ھەين، قىنجا ھندەك كەس چاق لى دكەن، وەكى: زۆردارى و تەعداييى، رىتنا خوينى، ژىستاندنا مالى، خوارنا مافى كەسىن ھەۋار و لاواز.. وھتد.

٤- گونههين حهيواني:

و ئەقە ئەون يىن گرىداى ب دلچوونىن نەفسا مرۆقى يا حەيوانى قە، ژ وان سالۆخەتىن بۆ شەھوەتا زكى و ژۆرداترى دزقېن، وەكى: زنايى و رىكى و دەسپىكىن وى، دزىيى و تشتىن وەكى وى، بەخىلىيى، چرىكى و حرصا ل سەر مال و مەنصبىن دنيايى.. و ھتد.

و گونههین پتر بهلاف د ناف مروقان دا ژ قی رهنگینه، بهلی دقینت ئهم ژ بیر نهکهین کو ئه پهن رهنگی گونههان (گونههین حهیوانی) ئهون یین گهله که جاران بهری خودانی دده نه ههر سی رهنگین دی یین گونههان، لهو دقیت سستی د دهر حه قا وان دا نه ئیته کرن، و ئه و طاغووتین که قن و نوی یین خوداینی ههمی یان هنده که دایه خو، و ئه و شهیطانین مروقان ب فه ند و فیلین خو دخاپینن، و ئه و زوردارین ل سهر سهری خهلکی بووینه هوف، ده سپیکا وان ژ گونه هه کا حهیوانی یا بچویک خهست یی کربوو.

گونههین بجویك و گونههین مهزن

دەمى مرۆڤ ھزرا خۆ د ھندى دكەت كو گونەهد د بناخەيى خۆ دا شكاندنا فەرمانا خودىد، ھەر گونەھەكا ھەبت ئەگەر چەندا بچويىك ژى بت، د چاڤىن مرۆڤى دا مەزن دبت، چونكى كرنا مرۆڤى بۆ گونەھى نىشانا ھندىيە كو مرۆڤ سڤكىيى ب گۆتنا خودى دكەت.. بەلى د گەل ھندى ژى ژ تشتىن ئاشكەرايە كو گونەھ ھەمى د مەزنى و كرىتىيا خۆ دا ھندى ئىك نىن، بەلكى ھندەك ژ ھندەكان مەزنىرن، وەكى ئايەتەكا قورئانى ب خۆ ئىشارەتى ددەتە قى چەندى دەمى دېيرت: ﴿ ٱلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ

كَبَيْرِ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَاحِشَ إِلَّا ٱللَّمَمُّ إِنَّ رَبَّكَ وَسِعُ ٱلْمَغْفِرَةِ ﴾ (النجم: ٣٢) يهعنى: ئەويىن خۆ ژ گونەھين مەزن و كريتييان ددەنه پاش، گونەھين بچويك نەبن يين خودان پژدييي ل سەر نەكەت، يان ھندەك جارين كيم دكەت، ئەقان د گەل كرنا واجباتان و خۆ دويركرنا ژ حەرامييي، خودي بۆ وان ژي دبەت و وان ستاره دكەت، ھندى خودايي تەيە ليبۆرينا وى يا بەرفرەھە.

و ژ قی ئایهتی و گهله ک ئایهت و حهدیسین دی دئیته وهرگرتن کو هنده ک کارین باش ههنه ههچییی وان بکهت خودی گونههین وان یین بچویک بو ژی دبهت، بهلی ل قیری مهسهله کا گرنگ ههیه دقیت ئهم خو لی هشیار بکهین، دا وه کی گهله ک کهسان نه که قینه خهله تییی، ئهوین سستییی د کرنا گونه هان دا دکهن، و دلی خو ب هندی خوش دکهن، دبیژن: نهم فلان کاری باش یی قورئانی یان حهدیسی گوتی دی کهین، و نهو گونه هین مه کرین ههمی دی بو مه نینه ژیبرن!

جاری گهلهک ژوان گونههان یین خهلک دکهن، و هزر دکهن ئهو ژ گونههین بچویکن، ئهو ب خو ژ گونههین مهزنن، و ئهقه یا غهریب نینه؛ چونکی گاقا گونهه ل بهر مروقی بوو تشته کی سقک، و ئهو فیری کرنا گونه هی بوو دهمه کی دریژ پیقه ناچت گونه هین مهزن د چاقین وی دا دی بچویک لی ئین، ما هوین نابینن گهلهک ژوان تشتین ئه شرو ل بهر مه بووینه تشتین عهده تی، دهمه کی ل نک مروقین خودان عار گهله ک دکریت بوون؟ قیجا هزر نه کهن گهله ک ژوان گونه هین هوین هزر دکهن دبچویکن ل نک خودی و پیغهمبه ری وی دبچویکن، گهله ک ژوان تشتین ئه قرون نیز خودانی در مه توانی در تا به می تاین، در مه توانی در به به تاین، در مه توانی در به به تاین، در حاله ته توانی در به تاین، در حاله ته تاین خودین ال به تاین، در حاله ته تاین خودین خودانی دبه نه هیلاکی؛

پشتی قنی هشیارکرنی، دقینت ئهم بزانین کو ئهو کارین ئایهت و حهدیس دبیژن کو گونههین بچویک پی دئینه ژیبرن، ل سهر سی دهرهجان دئینه لیکقهکرن:

یا ئیکی: ئمو کار ژبمر نمبوونا ئیخلاصی ل نک وی کمسی یی وان دکمت، یان ژی ژبمر بی سمر وبمری و نمدورستییا کرنا وی بو وان کاران، ئمو ناگمهنه وی هیزی کو بشین چو گونمهان ژی بیمن، د گملمک حمدیسان دا هاتییم کو هنده ک مروّقان باشییان دکمن، وه کی: نقیژ و روّژی و خواندنا قورئانی، بو نموونه، بملی ئمو کاری وان بهوستمکی بسمر سمری وان ناکمقت، و خودی وی ل ناقچاقین خودانی ددهت، قیجا تو چ دزانی کانی ئمو کاری تم کری یی وهسایه یان نه؟

بهلکی ئهو دهرمانی تو قهخوّی ب وی هیّزی نهبت ئیّشا ته ببهت!

یا دویی: دبت ئهو کاری باشی مروّث دکهت بگههته وی درهجی کو
گونههیّن وی ییّن بچویک ژی ببهت، بهلیّ پا ئهو نهشیّته گونههیّن
مهزن، قیّجا ییّن بچویک چوون دی چ ل ییّن مهزن کهی؟

یا سیّیی: و بهلکی ئهو کار ب ئیخلاص و دورستیهکا وهسا بیّتهکرن کو بشیّت گونههیّن بچویک و هندهک یان ههمیییّن مهزن ژی ژی ببهت، و ئهقهیه یی خودان پی سهرفهراز دبت، و خیری ژی دبینت، خودی وی ب رزقی مه ههمییان بکهت.

پشتی ژ ئەقا بۆری بۆ مە دیار بووی كو كرنا گونەهییه مەزنترین ئەگەر مرۆڭ د دنیایی موبتهلا ببت، و باشترین و ب مفاترین دەرمان ئەوە مرۆڭ خۆ ژ ھەمی رەنگین گونەھان بدەتە پاش، و ئەگەر جارەكی ئەو كەفتە داقیین گونەھەكی ھەر زوی ئەو ژی تۆبە بكەت، و ل خو بزقرت و وان كارین باش بكەت یین گونەھ پی دئینه ژیبرن، مە دقیت

هزرا خەلەت ژ خودى مەزىئرىن دەردە

پشتی مه بهحسی رهنگ و جوینین گونههی کری، مه دقیت بهحسی هنده و وان گونههین بهلاف بکهین، کو دبت ئینک ژوان ئهو بت یا پسیارکهر تووشبوویی، و بوویه ئهگهر کو ئهو پی موبته لا بت و نهشیت خو ژی خلاص بکهت، وهکی وی د پسیارا خو دا گوتی..

مهزنترین گونه هئوه هزرا مروّقی د ده رحمقا خودی دا یا دورست نهبت، یه عنی: مروّق هزرا خه له ت ژخودایی خوّ بکه ت، و ئاشکه رایه کو ئه قه ئه نجامی نه نیاسینا مروّقی یا دورسته بوّ خودی، ئه وی دورست خودایی خوّ نه نیاست، دی هزرین خه له ت ژی که ت، و ئه وی هزرا خه له ت ژی که ت، و ئه وی هزرا خه له ت ژخودی بکه ت، ل دنیایی و ئاخره تی دی خوساره تان بت، وه کی خودایی مهزن دبیژت: ﴿ وَلَكِن ظَنتُمُ أَنَّ ٱللّهَ لَا یَعْلَمُ کَشِیرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿ وَذَلِكُمُ مَلَى ظَنتُمُ أَلَّذِی ظَنتُم بِرَبِّكُمُ أَرْدَلكُمُ فَأَصْبَحْتُم مِّنَ ٱلْخَلْسِرِینَ ﴿ وَلَكِن هوین ظَنتُم بِرَبِّكُم أَرْدَلكُم هُوه هزر دکر کو خودی گه له کی ژکریارین هوین دکه ن نزانت. و ئه و هزرا هه وه یا خراب یا کو هه وه ب خودایی خوّ دبر هوین تیبرن، قیّجا هوین ئه قرو بوونه ژزیانکاران.

مهعنا: دەمى وان سالۆخەتەك ب دورستى ژ سالۆخەتىن خودايى خۆ نەزانى كو (زانىنا وى يا بەرفرەھە ب ھەر تشتەكى مرۆڤ دكەن)، وان ھزرەكا خەلەت ژى كر دەمى ھزركرى ئەو دشين ھندەك تشتان بكەن بىيى خودى ب وان بحەسىيت.

ژ بهر قی چهندی ئیکهمین تشتی واجب ل سهر مروّقی ئهوه ئهو خودایی خو ب دورستی بنیاست، و سالوخهتین وی بزانت، و ژیدهری مه یی ئیکانه بو نیاسینا خودی ب ذات و صیفاتین وی قه گوتنا وییه د قورئانی دا، و گوتنا پیغهمبهری وییه -سلاف لی بن- ئهوا د سوننهتا دورست دا بو مه هاتییه قهگوهاستن، و ههر ئیکی ب ریکهکا دی نیاسینا وی بخوازت ئهو وی ب دورستی نانیاست، بهلکی ئهو دی هزره کی وهسا ژ وی کهت یا د گهل کهمالا وی یا پیروّز نهگونجت، و دژی ناف و سالوخهتین وی بت، و گومان تیدا نینه ئه هزرا خهلهت دری ناف و سالوخهتین وی بت، و گومان تیدا نینه ئه هزرا خهلهت یا ئهو ژ خودایی خو دکهت دی بته ئهگهرا هندی ئهو د ژیانا خو ههمییی از مورست نهچته ری ب تنی- دا ژ دهسپیکهکا خهلهت دهست پی بکهت، و دورست نهچته ری، و کهنگی ههوه دیتیه دووماهییا وی کهسی یا دورست بت ئهوی ههر ژ دهسپیکی خهلهت چوویه ریکی؟!

د ئایه ته کی دا خودایی مهزن به حسی وان که سان دکه ت ین هزرا خهله ت ژ خودایی خوّ دکهن، و گهفه کا دژوار ل وان دکه ت ده می دبیر ث ت الطّاّنِینَ بِاللّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَیْهِمْ دَآبِرَهُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللّهُ عَلَیْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمٌ وَسَاءَتُ مَصِیرًا ۞ ﴾ (الفتح: ٦) یه عنی: ئهوین هزره کا خراب ژ خودی دکهن. عهزاب و ئهو تشتی وان پی نه خوّش بت بو وان بت، و غهزه با خودی و دویرکه فتنا ژ په حما وی بو وان بت، و خودی ئاگری جههنه می بو وان ئاماده کرییه، و ئهو پیسه جهه یی ئهو دی چنی.

و ئهو کهسین ئه نایه ته ئیشاره تی دده تی و قی گه فا دروار لی دکه ت، ئه و کافر و منافق بوون یین هزرکری کو خودی پیغهمبه ری خو و وان خودان باوه رین د گه ل دا ب سه رنائیخت، و پشته فانییا وان ناکه ت، و دینی خو زال ناکه ت.. مه عنا ده می وان ئیک ر سالوخه تین خودی ب دورستی نه نیاسی کو پشته فانییا وی یا به رده وامه بو پیغهمبه ری و خودان باوه ران، وان هزر کر هه ر جاره کا خودان باوه رو کافر د شه په کی دا گه هشتنه ئیک، کافر ژ به رهی زا وان یا ماددی و هر مارا وان یا زیده دی ب سه رکه فن، و موسلمان دی شکین، و فی هزرا خه له ت ئه و بو هندی پالدان کو باوه رییی ب ئیسلامی نه ئین، و فی هزرا خه له ت ئه و بو ل پشت په رده یی نیفاقی فه شارت، و هنده ک ژ وان خو کر، و فی ده سی یکا وان یا خه له ت د دنیایی دا ئه و گه هاند نه دووماهییه کا خراب، کو شکه ستن وره زیلی بوو، و ل ئاخره تی ژی ئه و گه هاند نه دووماهییه کا خراب، کو جه هنه م بوو.

ژ ئەقا بۆرى بۆ مە دئىتە زانىن كو ھەر جارەكا مرۆقى سالۆخەتەكى ب تنى ژى ژ سالۆخەتىن خودى ب دورستى نەنياسى، ئەو دى بەرى خودانى دەتە ھىزرا خەلسەت ژ خودى ئەوا سەرى دكىشتە تىچوونى ل دنيايى و ئاخرەتى. و دبت ئەو ھىزرا خەلەت ھندەك جاران بەرى خودانى بدەتە شركى، رىمەتىيى، بىدعى.. يان گونەھى و خرابىيى.

بهری خو بده وان کهسان ئهوین د عیباده تی دا واسطه یه کی دئیخنه د ناقبه را و خودی دا، وه کی ئه هلی جاهلییه تی ژ موشرک و کافران ئهوین هنده ک خود اوه ندین ژ دره و دئیخستنه ناقبه را خو و خودی دا و دگوتن: هه ما ئه م پهرستنا وان دکه ین دا ئه و مه نیزیکی خودی بکهن.

یان ئههلی بیدعه و ئههوائان ئهوین هنده ک وه لی و چاک و قهبر و مهزاران ژنهزانین دئیخنه د ناقبه را و خودی دا د کرنا دوعایان دا، و دبیژن: ئهم ههوارین خو دگههینینه قان دا ئهو جاهی خو یی بلند ل نک خودی بو مه بکهنه واسطه، بهلکی خودی مه بده ته ب خاترا وان و وی بو مه بکهت یا مه دقیت.

یان ئههلی گونههی ئهوین لایی رهحمی ب تنی ل نک خودایی خو دبینن، و ژ بیرا خو دبهن کو خودایی وان یی عهزاب دژواره ژی، قیجا ئهو ب کهیف و پشتراستی قه قهستا ههمی رهنگین گونههان دکهن، و هزرا توبی ناکهن، ب هیجهتا هندی کو مانی خودی یی ب رهحمه، و وی چو مننهت ب طاعهتی مه نینه.

و هۆسا ههر كيماسى و (خەلەلەكا) دكەفتە د نياسينا مرۆڤى دا بۆ خودى، دېتە ئەگەر كو ئەو هزرەكا خەلەت ژوى بكەت، ئەو هزرا بەرى وى ددەتە كار و كريار و رەفتارى نەدورست.

د ئایه ته کن دا خود این مه زن ئیشاره تن دده ته وی ئه گه را سه ره کی یا د پشت شرکا موشرکان را ههی و دبیزت: ﴿ وَمَا قَدَرُواْ اَللّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَ اَلْأَرْضُ جَمِیعًا قَبْضَتُهُ وَ رَعَالَیْ عَمَّا یُ شُرِکُونَ جَمِیعًا قَبْضَتُهُ و رَبَعْ اَلْقِیکمَةِ وَاَلسّمَواتُ مَطْوِیّتُ بِیَمِینِهِ البَحْنَهُ و رَبَعْ اَلْفِی عَمَّا یُ شُرِکُونَ بِیمِینِهِ الزمر: ۲۷) یه عنی: وان موشرکان ب دورستی خودی نه نیاسیه، و وان ئه و ب تمامی مه زن نه کرییه وه کی ئه و یی ژهه ژی، و ئه و ئه و ئه و و و ان ئه و به رستانا خو یا مه زن عه دری هه مییی روز اقیامه تی ب مسته کی یی ژبه رشیانا خو یا مه زن عه دری هه مییی روز اقیامه تی ب مسته کی دگرت، و عه سمان د ده ستی وی یی راستی دا دین چاینه.. وان ئه ش رخود ایی خو نه زانییه، له و وان د گه ل وی په رستنا وی تشتی کر یی نه مفای و نه زنه زانییه، له و وان د گه ل وی په رستنا وی تشتی کر یی نه مفای و نه زنه زنه نه گه هینت، و وان هنده ک ئافراندی ئینانه ری زا نافرانده ری و نافرانده ری و خودی یعی باک و پیروز بت ژوی شرکا ئه و دکه ن. و

ژ قمی ئایــهتی دئیـــه زانــین کــو: ئهگــهر وان خــودایی خــو ب دورســـتی نیاسیبا وان چو شریک بو وی د پهرستنی دا نهددانان.

و ل سهر قی بناخهین گشتی تو ههر کهسهکن ژ رینکا راست لادهت قیاس بکه، قیجا لادانا وی یا مهزن بت یان یا بچویک بت، و ئهوی بقیت خوّ ژ لادانین چهپ و خوار بده ته پاش، دقیت بهری ههر تشته کی هزرا خوّ د دهر حهقا خودایی خوّ دا راست بکهت، و هزرا وی راست نابت ئهگهر ئهو وی ل سهر زانینه کا دورست نهدانت.

گۆٺنا بى زانىن ل سەر ناڤى خودى مەزىئرىن خرابىيە

ل سهر بناخهیی قی گونهها مهزن ئهوا مه بهحس ژیکری، خرابییهکا دی یا مهزن دئیته ئاقاکرن ئهو ژی ئهقهیه: ئهو مروّقیی هیزرا خهلهت ژ خودی دکهت، ژ نک خوّ و بی زانین د دهر حهقا خودی دا دئاخقت، و ژ درهو ل سهر ناقی وی دئاخقت، تشتی دبته ئهگهرا هندی کو گهلهک جاران ئهو خودی د چاقین خهلکی دا کریت دکهت و دشکینت.

و مهتهلا قی خرابییی (گزتنا بی زانین د دهر حهقا خودی دا) و وی گونهها مهزن یا بوّری د گهل مه (هزرا خهلهت ژ خودی)، وه کی مهتهلا کرن و بهلا فکرنا بیدعی و یا گونههییه، هنده ک زانیان مه یین بهری دگوتن: ((ئبلیس ژ گونههی پتر حهز ژ بیدعی دکهت؛ چونکی دبت ئهوی گونههی دکهت هزرا توّبه کرنی بکهت، بهلی ئهوی بیدعی دکهت هزرا توّبه کرنی بکهت، بهلی ئهوی بیدعی دکهت هزرا توّبه کرنی باکهت)).

بۆچى؟

چونکی بیدعهچی هزر ناکهت ئهو یتی کارهکتی خراب دکهت، قیجا بۆچی ژی تۆبه بکهت؟ نه وه کی گونههکاری ئهوی باوهر دکهت کو ئهو تشتهکی خراب یتی دکهت، و مروّق ژ تشتی خراب توبه دکهت، و گهنههکار باری خوّ گران دکهت لهو تو دبینی ئهو گافیّن خوّ ل سهر ریّکا چوونا بهر ب خودی قه گهلهک هیّدی هیّدی دهافیّت، بهلی مروّقی بیدعهچی نه ب تنی چوونا وی ل سهر ریّکا بهر ب خودی قه یا سسته، بهلکی ئهو ل سهر ریّکا خهلکی ژی دروینته خواری و وان ژ چوونی سست دکهت، و بهری وان ژ ریّکی دده ته پاش!

ئەو كەسى ھزرا خەلەت ژ خودى بكەت -وەكى مە گۆتى- ژيانا خۆ ل سەر بناخەيەكى نە يى دورست ئاڤا دكەت، لـەو خوسارەتى ب دەست قه دئیّت، بهلن دبت ئهڤ خوسارهتییه یا تایبهت بت ب وی قه، نه وهکی وی کهسی یی بی زانین ل سهر ناڤی خودی دئاخڤت، و ژ نک خوّ د دەر حەقا خودى و ناڤ و سالۆخەتىن وى دا خەبەر ددەت، جارى ئەڤە ژي وهکي يخ بۆرى خۆ خوسارەت دكەت؛ چونكي هزرا خەلـەت ژ خودێ دكهت و دبيّرت، و زيدهتر ژي ئهو ڤێ هزرا خهلهت د كراسێ زانينێ دا پیشکیشی خەلکی دکەت، و ژوان دخوازت ئەو قەناعەتتى پتى بينن، و وي وهک راستيپهک بزانن، و ئهو دهستهکين بيدعهچي د چارچووڤهين عەقىدى دا، يىنن ل درېژىيا دىرۆكا ئىسلامى پەيدا بووين، وەكىي: خهوارج و موعتهزیله و موعهططیله و موشهبیههه.. هتد یهیدا بووین، ئەو ل سەر بناخەيىٰ ڤىٰ خرابىيا مەزن ھاتبوونە دانان، وان گۆتنىٚن خۆ د دهر حمقا خودی و ناڤ و سالوّخمتین وی دا نه ژکیتاب و سوننهتی بهلکی ژ عمقلی خو ین خاف وهرگرتن، و هزرا خراب ژ خودی کر، و خەلەت چوونە رێ، و ئەو ب ڤێ چەندێ ب تنێ رازى نەبوون، بەلكى

وان کار بو هندی کر کو ئه و قان گوتنین خو د ناف ئوممه تی ژی دا به لاف کهن، دا هزر و بیرین وان بگوهورن، و قی چهندی مهزنترین خرابی د ناف ئوممه تی دا پهیدا کر، ئه و خرابییا حه تا قی گافی ژی کاری خو یی خراب ل سهر گهله ک وان که س و کوم و ده سته کان هه ی یین ب نافی ئیسلامی دئاخش و کاری بو دکهن.

لهو مروّقی حهز بکهت موبتهلا نهبت، دقیّت خوّل قیّ مهسهلیّ ژی هشیار بکهت، بی زانین د دهر حهقا خودی دا نه ناخقت، و گوهدارییا وان کهسان ژی نه کهت یین بی زانین د دهر حهقا خودی دا دناخقن.

و هه ژبیه بیّـ ژبن کو ئاخفتنا بی زانین د دهر حـهقا خـودی دا دو چهقین سهره کی ژی دچن:

چهقی ئیکی: مروّف دویر ژکیتاب و سوننهتی و ل دویث عهقل و تیگههشتنا خوّ، بهحسی ناق و سالوّخهتین خودی بکهت، وهکی مه بهحس ژی کری.

چهقی دویی: مروّف بینی دهلیله کی دورست و ل دویث گیولی خوّ شریعه و قانوونه کی بدانت، و بیّرت: نه قهیه یا خودی گوتی و حهز کری نهم ل دویث بچین و کاری پی بکهین.

ئەقە ھەردو بناخەنە د ئاقاكرن و بەلاقكرنا خرابييى دا.

زۆردارى دەرگەھى خرابيينى مەزنە

خودی عهرد و عهسمان ل سهر دادییی داناینه، و وی پیغهمبهر و کیتابین خو ژی ههمی بو هندی هنارتینه دا خهلک دادییی ب کار بینن، وهکی وی ب خو گوتی: ﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلْنَا بِٱلْبَیِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ

الْکِتَبَ وَالْمِیزَانَ لِیَقُومَ النّاسُ بِالْقِسْطِ (الحدید: ۲۵) یه عنی: ب راستی مه پیغه مبهرین خو ب ده لیلین ئاشکه را هنارتن، و کیتاب ب ئه حکام و شریعه ت قه مه د گهل وان ئینا خواری، و مه ته رازی ئینا خواری؛ دا مروّث ب دادییی سهره ده ربیی د گهل ئیب و دو بکه ن. ژبه ر شی مروّث ب دادییی سته مره ده ربیی د گهل ئیب و دو بکه ن. ژبه ر شی چه ندی زورداری و سته م ل نک خودی مه زنترین گونه هه ژ لایی مروقی قه دئیته کرن، چونکی ئه و وی بناخه یی دله قینت یی هه بوون ل سه ر هاتییه ئا قاکرن!

و ئەگەر ئەم باش ھزرا خۆ د وان گونەھان دا بكەين يىنن ل سەر رويتي عهردي مه دئينه كرن، و ئهم وان ههمييان ب وينهيي خانييه كي تهشبیه بکهین، ئهم دی بینن زولم و زورداری ئهو دهرگههی ئیکانهیه یی بهری مروّقی ددهته وی خانی، لهو ئهم دبینین ئیسلام زولم و زوردارییی ب رەنگەكى گەلەكى كريت نىشا مە ددەت؛ دا ئەم خۆ ژى بدەينە پاش.. و ئهگهر ئهم ل بيرا خـ قر بينينـ ه قـ ه كـ و ئيســـلامـي د شريعهتي خـ ق دا پاراستنا پینج تشتان فهر دیتییه، و پاراستنا وان ژ مهخسهدین شهرعی هژمارتییه، یین کو دین د بنیات دا بو پاراستنا وان هاتی، و گهله ک جاران كتيبين شريعهتي ناڤين: (مقاصد الشرع) يان (الضروريات الخمس) ل سهر ددانت، مه گوّت: ئهگهر ئهم بيرا خوّ ل ڤان ههر پيّنج تشتین فهر بینینه قه، دی بو مه ناشکهرا بت کو -ب دیتنا ئیسلامی-دریژکرنا دەستى زۆرداريى ل سەر وان، بناخەيە د بەلاڤكرنا خرابكارى و فهسادي د ناڤ جڤاکا مروٚڤان دا، و ئهوه پتر ژههر تشتهکي مروٚڤان تووشى بەلايى دكەت، لەو ئىسلام ب توندى رىكى ل قى زۆردارىيى دگرت، دا مهصلحهتا مروّڤان یا دینی و دنیایی یاراستی بمینت.

و ئەو ھەر پێنج تشـتێن فـەر ئەڤەنـە: ديـن، گيـان، نفـش، عـەقل، و مال.

و حماتا دین پاراستی بمینت ئیسلامی ژ لایمکی قم ژ گونمهین ممزن حسیب کر کو مروّق هزرا خملمت ژ خودی بکمت، و ژ نک خوّ ل سمر ناقی وی باخقت -وهکی بوّری د گمل مه-، و ژ لایمکی دی قه جیهاد فمرکر؛ دا تمعدایی ل سمر باوهرییا دورست نمئیتمکرن.

و بـۆ پاراسـتنا رح و گيانى مرۆڤى ئيسـلامى كوشـتن ژ گونـههين مەزن هژمارت، و شريعهتى تۆلقەكرنى يان (قيصاصى) دانا.

و بۆ پاراستنا نفش و نەسلى مرۆڤان ئىسلام (زنايى) ژ تاوانين مەزن دېينت، و جزايەكى دژوار بۆ وى كەسى ددانت يى ب نك ڤىي تاوانى قە بىچت.

و بو پاراستنا عمقلی ئیسلامی همر خوارن و قمخوارنمکا عمقلی ببهت یان تیک بدهت حمرامکر، و ئموی پی ل قی حمرامی بدانت جزایی جملدهدانی دانا سمر.

و بو پاراستنا مالی ههر ریدکه کا نه یا دورست بت بو بدهستقه ئینانی ب تایبه تی دزی، ئیسلامی ژ گونه هو تاوانین مهزن هژمارتن، و جزایه کی دژوار ژی، کو برینا دهستییه، بو ثی تاوانی دانا.

و وه کی ئهم دبینین ئه تاوانه پنک قه ل بن ناقی زورداریی کوم دبن، له و (زورداری) د شریعه تی ئیسلامی دا، وه ک تاوانه کا مهزن ژ لایی گونه هی قه، و بهرفره ش ژ لایی مه عنایی قه، دئیته نیاسین.. و ژ بهر کو پشکا مهزنا گونه هی یا مروّف د ژیانا خوّ دا پی موبته لا دبن، ژ چارچوو قه یی قی زورداریی ده رناکه قت، مه دقیت ل قیری ب کورتی به حس ژی بکهین، و ژ به رکو مه به ری نوکه د هه ردو نا قبرین بورین دا،

به حسى پشكا ئيكى ژ قى گونه هى كرييه، ئەم دى ژ پشكا دويى دەست پى كەين، كو زۆردارىيا ل سەر رحييه.

زۆردارىيا ل سەر رحى

كريتترين رەنگن زۆردارىيى ل نك ھەر كەسەكنى عەقلەكنى دورست همبت، زوردارییا ل سمر وی رحیّه یا خودی دای، ژبمر کو همر تشتهکی د ڤی دنیایی دا همبت بهلکی بیته بهدهلقهکرن ب تنی رح تی نهبت، کهس نهشیّت وی بهدهل قهکهت، و ئهو ریبازا خودی د دنیایی دا بۆ رحىٰ داناي ئەوە ئەو بۆ ھەر كەسەكى جارەكا ب تنىٰ دئىتەدان، و ھەر جارهکا ئەو چوو يان ھاتەبرن، ئەو قەت نازۋرتە قە، و چونكى دانا رحىي ب ئەمرى خودى ب تنيپه، دڤێت برنا وێ ژى ب وى ب تنى بت، و كەس تېكەلى وى چەندى نەبت، و ھەرچەندە وى د قەدەرا خۆ يا ئەزەلى دا هندهک شیان د برنا رحی دا یا دایه مروّقی ژی، بهلی وی نه کاره رُ مروّقي حسيّب كرييه تاوانهكا مهزن يا دڤيّت ئهو خوّ نيّزيك نهكهت، و وي حوكم دايه كو ههچييين ب قهصد ڤين تاواني بكهت ئهو دي خوّ تووشى جزايهكى دژوار كەت، دەمىي گۆتى: ﴿ وَمَن يَقْتُلُ مُؤْمِنَا مُتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُ وَجَهَنَّمُ خَلِلَاً فِيهَا وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَـهُ وَأَعَـدَّ لَهُ وَخَلِاً عَظِيمًا ۞ ﴾ (النساء: ۹۳) يهعني: ههچيين تهعدايين ل خودان باوهرهكي بكهت و رث قهستا و بي حمق وي بكورت جزايي وي جمهنهمه، همر و همر نمو دي تيدا بت، د گـمل غـمزهبا خـودێ و دهرکـمفتنا ژ رهحمـا وي، و خـودێ دژوارترین عهزاب بو وی ئاماده کرییه ژبهر قی تاوانا مهزن یا وی کری.. و ژبلی قی جزایی کو دی ل ناخرهتی گههته وی، و حهتا خهلک خوّ ژ قی تاوانی بدهنه پاش، شریعهتی جزایه کی دی یی دنیایی ژی دانا سهر وی نهو ژی نهقهیه نهو بیته کوشتن، نه گهر مروّقین کوشتی داخوازا قسی چهندی بکهن و ل وی نهبورن، و نهقهیه یا قورنانی ناقی (قیصاصیی) ل سهر دانای، و وه کی ناشکهرا نهو حهقی مروّقین کوشتییه، لهوا نهو دشین وی داخواز نه کهن و ل کوژه کی ببورن.

و ژبلی حهقی خودی ئهوی ل ئاخرهتی ب چوونا کوژه کی بو جههنه می دئیته ستاندن، و حهقی مروقین کوشتی ئهوی ل دنیایی ب کوشتنا کوژه کی دئیته ستاندن، حهقه کی دی دمینت ئهو ژی حهقی کوشتی ب خویه، و ئه قه ژی ل ئاخره تی ژ کوژه کی دئیته وه رگرتن، قیجا که گهر کوژه کی ژ دل توبه کر و ژ کاری خو پهشیمان بوو، و خو ب دهست مروقین کوشتی قه بهردا؛ دا ئه و بکوژن، یان لی ببورن ئه گهر وان قیا، هنگی حهقی خودی ب توبی، و حهقی مروقین کوشتی ب تولقه کرنی یان لیبورینی رادبت، و حهقی کوشتی ب خو دمینت، ل قیامه تی خودی کوشتی فی بهرزه دبت، و حهقی کوشتی ب خو دمینت، ل قیامه تی خودی حهقی قی بهرزه دبت، و نه توبا قی زهی دبت.

و هندی هند تاوانا کوشتنی یا مهزنه، خودایی مهزن د ئایه ته کی دا کوشتنا مروّ قه کی بی گونه هد دئینته ریّزا کوشتنا مروّ قان هه مییان، ده می دبیّرت: ﴿ مِنْ أَجُلِ ذَلِكَ كَتَبُنَا عَلَى بَنِیٓ إِسُرَّاعِیلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَیْرِ نَفْسٍ أَوْ دبیّرت: ﴿ مِنْ أَجُلِ ذَلِكَ كَتَبُنَا عَلَى بَنِیٓ إِسُرَّاعِیلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَیْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِی ٱلْرُضِ فَكَأُنَّمَا قَتَلَ ٱلنَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهَا فَكَأُنَّمَا أَحْیَا ٱلنَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهَا فَكَأُنَّمَا أَحْیَا ٱلنَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهَا فَكَأُنَّمَا أَحْیَا ٱلنَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهَا فَكَاأَنَّمَا أَحْیَا ٱلنَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهَا فَكَاأُنَّمَا أَحْیَا ٱلنَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهُا فَکَاأَنَّمَا قَدِیانِ وَ بِهُ مُنْ اللَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیالُهُ اللَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهُا فَکَاأُنَّمَا أَحْیَا ٱلنَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیالُهُ اللَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهُا فَکَاأُنَّمَا أَحْیَا ٱلنَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهُا فَکَاأُنَّمَا أَحْیالُهُ اللَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهَا فَکَاأُنَّمَا أَحْیَا ٱلنَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهُا فَکَاأُنَّمَا أَحْیَا ٱلنَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهُا فَکَاأُنَّمَا أَحْیَا ٱلنَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَاهُا فَکَاأُنَّمَا أَحْیَا ٱلنَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْیَا اللَّاسَ جَمِیعًا وَمَنْ أَحْدُنَا لَا عَلَالِی اللَّاسَ عَلَیْ فَاللَّاسِیْ فَرُونَ اللَّاسَ مَا اللَّاسَ عَلَالُ مِیعَالَ مَنْ اللَّاسَ مَالِیا فَاللَّاسَ عَلَا اللَّاسَ مِیعَالِی اللَّاسِی فَاللَّاسَ عَلَیْ اللَّاسَ عَلَیْ اللَّاسِی فَاللَّاسِی فَاللَاللَّاسَ عَلَیْ اللَّاسَ عَلَیْ اللَّاسَالِی اللَّاسِی فَاللَاسِی فَا مُولِی اللَّاسِی فَاللَاسِی فَاللَاسِی فَاللَاسِی فَاللَاسُولُ اللَّاسُی فَاللَاسِی فَاللَاسُولُ اللَّاسُ عَلَی اللَّاسِی اللَّاسُولُ اللَّاسُولُ اللَّاسُ اللَّاسُولُ اللَّاسُ اللَّاسُ اللَّاسُ اللَّاسُولُ اللَّاسُولُ اللَّاسُ اللَّاسُ اللَّاسُ اللَّاسُ اللَّاسُ اللَّاسُ اللَّاسُ اللَّاسُ اللَّاسُولُ اللَّاسُولُ اللَّاسُولُ اللَّاسُ اللَّاسُ اللَّاسُولُ اللَّاسُ اللَّاسُولُ اللَّاسُ اللَّاسُلُولُ اللَّاسُلُولُ اللَّاسُ اللَّاسُولُ اللَّاسُ

وی مروّث هممی کوشتین، و همچییی خوّ ژ کوشتنا نهفسه کا خودی حمرام کری دا پاش همر وه کی وی مروّث هممی زیندی کرین.

ل سهر قی بناخهیی دقیّت مروّق گهله ک و گهله ک یی هشیار بت، و قهت خوّ نیزیکی قی رهنگی زوّردارییی نه که ت، و کاری بوّ هندی بکه ت کو ئهو ژ دنیایی دهرکه قت بیّی کو خوینا مروّقه کی بی گونه ها به دهستین وی قه بت؛ دا ل دنیایی و ئاخره تی شهرمزار نه بت، چونکی د حهدیسه کا دورست دا یا بوخاری و موسلم ژ عهبدللاهی کوری مهسعوودی قهدگوهیزن هاتییه کو: ((ئیکهمین تشتی مهحکه ما وی د گهل مروّقان دئیته کرن روّژا قیامه تی، خوینه)). مه عنا: به ری هه روژی دئیت و خوینی دئیته وهرگرتن، و خوساره تی بوّ وی بت یی وی روژی دئیت و خوینا خهلکی د ستویی وی دا، ئه و دی چاوا شیت د دیندارین خوّ رازی که ت، و دهستین وی دقالا؟!

زۆردارىيا ل سەر نفشى بان ئەعداييا ل سەر ناموبسى

تهعداییا ل سهر نامویسی، کو دبته تهعدایی ل سهر نفشی مروّقی،

رُ بهر کو (نهسهب) تیکهلی ئیک دبن، و حهق و حوقووقین خهلکی
دئینه بهرزهکرن، و پاقژی و تهناهییا مالان دئیته خرابکرن، گهله ک یا
جودا نینه رُ تهعداییا ل سهر رحیّ. ئیمام نهحمه د دبیّرت: پشتی کوشتنا
نه فسی ئه و تشته کی رُ زنایی مهزنتر نابینم، و خودی حهرامییا وی
ته کید دکه ت ده می دبیّرت: ﴿ وَٱلَّذِینَ لَا یَدْعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ وَلَا یَقْتُلُونَ
ته نگید دکه ت ده می دبیّرت: ﴿ وَٱلَّذِینَ لَا یَدْعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ وَلَا یَقْتُلُونَ
لَا یَدْعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَّهًا وَالَّهُ اِلَّا بِٱلْحُقِ وَلَا یَزْنُونَ وَمَن یَفْعَلْ ذَالِكَ یَلُقَ آثَامًا ۞ یُضَاعَفُ لَهُ
لَا اللَّهُ اللَّهُ إِلَّا بِٱلْحُقِ وَلَا یَزْنُونَ وَمَن یَفْعَلْ ذَالِكَ یَلُقَ آثَامًا ۞ یُضَاعَفُ لَهُ

النَّعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخُلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿ (الفرقان: ٢٨-٦٩) يهعنى: و ئهويّن تهوحيدا خوديّ دكهن، و ژبلى وى دوعايان ژكهسيّ دى ناكهن و پهرستنا كهسيّ ژي ناكهن، و ويّ نهفسيّ ناكوژن يا خوديّ كوشتنا ويّ حهرامكرى، وهسا تيّ نهبت ئهو وى تشتى بكهت كو خوّ پيّ هيّژاى كوشتنيّ بكهت، و زناييّ ناكهن، و ههچيييّ وه بكهت ئهو ل ئاخرهتيّ ديّ گههته جزاييّ خوّ. روّژا قيامهتيّ عهزاب ديّ بوّ وي دوقات بت، و ئهو رهزيل و بيّ بها ههر و ههر ديّ مينته تيّدا.

و وه کی ئهم دبینین خوداین مهزن د قی ئایه تی دا ملی شرکی و کوشتنی و زنایی دا د گهل ئیک، و ئهو وه کی ئیک هژمارتن، و جزایی وان یی ئاخره تی ژی کره ئیک جزا کو ههرمانا د وی عهزابی دایه یا ل سهر وان دئیته دوقاتکرن. و دقیت ئهم ژبیر نه کهین کو جزایی قان ههرسی گونه هان یی دنیایی ژی ئیکه کو کوشتنه.

یا ئیکی: ئهو (فاحیشهیه) و (فاحیشه) د زمانی عهرهبان دا بوّ وی تشتی دئیّته گوّتن یی کریّتییا وی گههشتییه دووماهی دهرهجه، یهعنی: کریّتی ژویری ویّقه تر نهبت! یا دویت: ئهو ریدکه کا خرابه، و ئاشکه رایه کو ههچییی ل ریدکه کا خراب بچت، ئهو ریدک دی به ری وی ده ته دووماهی و ئه نجامه کی خراب.

مهعنا: ئهگهر مروّڤ بدهته عهقلتی خوّ، و هزرا خوّ د ڤتی تاوانی دا بکهت، دی بینت ئهو ژ دو لایان ڤه یا خرابه:

ژ لایی وی کاری دئیته کرن ب خو شه، چونکی ئه و زوردارییه کا مهزنه ئیکه مین جار ل سهر بهایین جشاکی، پاشی ل سهر حورمه تا ماله کی، پاشی ل سهر مافی که سه کی، و ئه و ژ بنبرنه بو وی ستوینا مه صلحه تا مروقان خو ل سهر دگرت کو پاراستنا پیروزییا مالیه ئه وا دبته لبنه یا سهره کی د قائیم کرنا دیواری جشاکی دا.

و ژ لاین وان ئهنجامین ویرانکهر قه یین ب دویق قی کاری دا دئین، ژ خرابکرنا ژنکی بگره، ئهوا ههر جارهکا خراب بوو ژیانی ههمییی د گهل خو خراب دکهت، و حهتا تو دگههییه خرابکرنا وی سیستهمی یی زیدهبوونا جیهانا مروقان ل سهر هاتییه ئافاکرن، و گوهورینا وی ب سیستهمهکی وهسا یی گهلهک حهیوانهت ب خو ژی پی رازی نهبن! ژ بلی وی بی باوهرییا د ناف خهلکی دا بهلاف دبت، و وان ئیشین زیده دبن، و وی ئابورا زهعی دبت، و وی نهسهبا شیلی دبت، و وی دلمان و لیککهفتن و حهتا کوشتنا پهیدا دبت.. و گهلهک

د ئایه ته کن دا خودایی مهزن به حسی وان خودان باوه ران دکه ت ئه وین ئیفله حی دبینن، و ئیفله حسه رکه فتن و ب ده ستقه ئینانا مه خسه د و مراد یه، یه عنی: به حسی وان که سان دکه ت یین کو د دنیایی و ئاخره تی دا دگه هنه مرادین خو، و ب سهردکه ثن، خودایی مهزن چه ند سالوّخهته كيّن وان ده ژميّرت و ئيّك ژوان ئه قهيه: ﴿ وَٱلَّذِينَ هُـمُ لِفُرُوجِهِمُ حَفِظُـونَ ۞ ﴾ (المؤمنون: ٥) يه عنى: ئه ويّن نامويسا خوّ دپاريّزن، مه عنا: زناييّ ناكهن.. و ژقيّ دئيّته زانين كو ئه و ژن و ميّريّن قهستا قيّ فاحيشيّ دكهن، و خوّ ژقيّ كريّتيييّ نه ده نه پاش، ئه و نه د ژيانا خوّ دا و نه ژي پشتي مرنا خوّ ب مراد ناكه قن، و ما چاوا ئه و كه س ديّ ب مراد كه قت ييّ خوّشييا خوّ ل سه رغشيّ و خيانه تيّ و ته عداييا ل سه رحمقيّ كه سه كي يان ماله كيّ يان جڤاكه كيّ ئاڤا دكه ت؟

و تشتی ژ ههمییی کریتتر د قی فاحیشی دا، یی کو واقعی بنهجهکری ئهوه، کرنا قی کاری دبته دهین ل سهر خودانی، و گرفتارییا مهزن ئهوه ئهو دهینه کی بریبایه ژی! یهعنی ئهو کهسی ل دویث فاحیشی و نامویسا خهلکی بگهرییت، و بهلکی زهحمه تی ژی ب شی کاری شه دبینت، و سهفهری بو دکهت و مالی خهرج دکهت، ئهث کاره ب ساناهی و بی زهحمه تا سهفهری و خهرجکرنا مالی دی د گهل مال و نامویسا وی ئیتهکرن! وهکی کوشتنی ما د که ثن دا نه ها تییه گوتن: مزگینییا کوشتنی بده وی یی کوشتنی دکهت؟

هنده ک ژ کریتییا ڤێ تاوانێ:

دېيرت: ههر وهکي چو تهعدايي تيدا نينه، بهلني ئهو ب خو ئهگهر مروّڤ باش هزرا خوّ تيّدا بكهت ديّ بينت مهزنترين تهعدايي تيّدا ههيه، چونکی ئەو كەسىٰ بەر ب زنايىٰ قە دچت ئىڭكەمىن تەعداييا ئەو دكەت ئەو ئەخلاقى كەسى بەرانبەر (ژن بت يان مير) خراب دكەت، و بەرى وى ددهته دزيين و خيانهتي و غشني، و ئهو وي بهرئاتاف دكهت، و مهخسهدا مه ب ئاتافي ل ڤێرێ غهزهب و لهعنهتا جڤاكێيه، چونكي ب دیتنا مروّقین ساخلهم ئه و کهسی به رب قی کاری قه دچت مروّقه کی تاوانباره، و باشترین دهلیل ل سهر ڤێ چهندێ ئهوه ئهو ب خو قهبویل ناكەت ئەڤ كارە د گەل ئێک ژ خەلكى مالا وى بێتەكرن.. باشە ئەگەر ئەو كارەكى باش و خۆشە بۆچى ئەو خەلكى مالا خۆ ژى بىبار دكەت؟ یشتی هنگی ئهو تهعداییه ل سهر نفشی مروّقان ژی، و دبته ئهگهر کو ئیک ژ دو تاوانان د گهل نفشی بیتهکرن: کوشتن یان تیکهلکرن، ئەگەر ژ ئەنجامىي قى كارى كريت زارۆكەك چيبوو بريارا ھەردو لايان دى بته ئيك ژ دويان: يان ئەو ڤى زارۆكى بكوژن هيشتا ئەو نەھاتىيە سهر دنیایی، و نه فه تاوانا کوشتنییه، یان ژی نه ف زاروکه -یشتی دبت- بو ئیکی بابی وی نمبت بیته بالدان، و ببته شریکی مالباته کا بیانی ژوی د مال و میرات و نهسهبا وان دا، و ئهڤه تاوانا خیانهت و دزيينيه، و ئهگهر هات و چو زارو ک چي نهبوون ژي بهسي ههردو لاينن ڤێ تاوانێنه کو وان تشتهکێ خودێ حهرامکري وان بـۅٚ خوٚ حهلالکر، و ئەڤە تەعداييە ل سەر حەقتى خودى د حەلالكرن و حەرامكرنى دا، و خۆ ل رێزا خودێ ديت د دانانا شريعهتي دا، و بهلکي ژ بهر ڤێ نهێنييێ بت دەمى پىغەمبەر -سلاڤ لىي بن- د گۆتنەكا خۆ دا ئاشكەرا دكەت كو دەمىي زناكەر زنايى دكەت، ئەو وى كارى ناكەت و ئەو يىي خودان

باوهر (۱۱)، مهعنا: دهمی ئه و دهست ب قی کاری خو دکهت، باوهرییا ب خودی ژ دلی دهردکه قت، قیجا هزر بکهن ئهگهر ئه و ل وی دهمی بمرت ئه و ل سه ر چ دین و ملله ت دی چت؟

کریتییا دی یا ب قی تاوانی قه دئیت نهوه نهو فهقیرییی ب دویث خو دا دئینت؛ چونکی نه گهر که سه ک فیری قی کاری بوو ههر ماله کی وی ههی نهو دی د ریدکی دا خهرج که ت. و نهو عهمری خودانی ژی کورت دکه ت؛ چونکی ئیشین کوژه ک ل نک وی پهیدا دکه ت، و نهو روی ههر ماله کی کورت دکه ت؛ چونکی ئیشین کوژه ک ل نک وی پهیدا دکه ت، و نهو روی ههر مزارییی ب سهر وی دا دئینت، و وی د چاقین خهلکی دا -ب تایبه تی مروقین جامیر نه گهر خو ژ خهلکی مالا وی ژی بت بی بها دکه ت. و نهو دلی بژاله دکه ت و دبته نه گهر کو به ری خودانی نهمینته ل مه صلحه تا مال و عهیالی وی، و نه و چو خوشییی ب ژیانا خو یا ژن و میرینییی نه به ت..

سى تايبەتىيىن جزايى قى تاوانى:

ژ بهر قی ههمییی دهمی نهم بهری خو بدهینه وی جزایی یی نیسلامی بو قی تاوانی دانای دی بینین وی سی تایبهتیین خو ههنه د جزاییین تاوانین دی دا نینه، تشتی کریتییا قی تاوانی پتر بو مه بهرچاف دکهت، چونکی تاوان هندی یا کریتتر بت، جزا دی یی مهزنتر بت، نهو ههرسی تایبهتی ژی نهقهنه:

ئیک: جزایی زنایی کوشتنا ب کریتترین رهنگه، کو رهجمه حهتا مرنی، و ئه په رهنگی عقوویی بو چو تاوانین دی نینه، و دهمی ئه شعوویه بو هنده کالهتان هاتییه سفککرن جوت جزایه کی بو هاته دانان

⁽۱) بوخاری و موسلم ژ ئەبوو ھورەيرەى قەدگوھێزن.

ئه و ژی جهلدهیه د گهل نهفیتی یان گرتنا سالهکتی. و کوّمکرنا دو جزاییّن ب قی رهنگی بو ئیّک تاوانی ل قیری ب تنی دئیته دیتن.

دو: خوديّ دبيّـرْت: ﴿ وَلَا تَأْخُذُكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمُ تُؤْمِنُــونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَـوْمِ ٱلَّاخِـرُ ﴾ (النور: ٢) يهعني: دهمي هوين عقووبهيا تاوانا زنايي ل سهر زناكهران ب جهد دئينن، بلا دلي هموه ب وان ڤه نمبت. مهعنا: هشيار بن رەحمبرنا ههوه ب وان بلا ئيْكا هند ژ ههوه چيّ نه که ت کو هوین حوکمی خودی راوهستینن و شریعه تی وی ژکار بیخن، نه.. ئهو تاوانا وان كرى يا هندي نينه رهحم ب وان بيتهبرن، و بوچي د جهئینانا ڤێ عقووبێ ب تنێ دا خودێ گۆت: رەحمێ ب وان نـهبـهن؟ ژ بلی کو کریتییا تاوانا وان یا مهزنه -وهکی بهری نوکه ژی مه گزتی-ئەگەر ئەم بەرى خۆ بدەينە ھەر تاوانەكا دى يا ھەبت دى بينين ئەو يالىدەرى خودانى ب نىك تاوانى قە دېمت تشىتەكى سىلبىيە وەكىي نهڤيانيّ، كهربيّ، حمسويديييّ.. هتد، زنا تيّ نمبت ئمو يالدهريّ ويّ قیان و خوشییه، یشتی هنگی پتر جاران نهو ب رازیبوونا ههردو لایان دئيتهكرن، لمو كوتهكي تيدا نينه، ئهگهر مروِّڤ ژ ڤي لايي ڤه بـهريّ خوّ بده ته مهسهلی دبت وهسا هزر بکهت ئهو کاری وان کری تشتهکی شهخصييه د ناڤبهرا وان دا، و ژ يالدهري عشق و ڤياني پهيدا بوويه، لهو دبت گهله کهس ههبن دلي وان بمينته پيشه و مهيلي بو وان بكهن، و بيّرْن: ههما ئهم وان عقووبه نادهين! خودي گوّت: نه.. هوين د قتى گۆشەيى را بەرى خو نەدەنە مەسەلىي، و بىرا خول وان شوينوارين مەزن و كريّت بيننەڤە ييّن ژ كاري وان پەيدا دبن؛ دا دلـي هـموه ب وان نهسوّژت، و حوکمي خودي ل سهر ب جه بينن.

سێ: خودێ گۆت: ﴿ وَلْيَشْهَدُ عَذَابَهُمَا طَآبِفَةٌ مِّنَ ٱلْمُـؤْمِنِينَ ۞ ﴾ (النور: ٢) يهعنى: دەمێ هوين وان جزا ددەن بلا كۆمهكا خودان باوەران ئامادە ببن؛ دا ئەقە ببتە پاشقەبرن بۆ خەلكى كو ئەو خۆ ژ قێ تاوانێ بدەنـه پاش.

نهگهر و جاره یان دورد و دورهان

و ل قیری ئهگهر پسیار بیتهکرن (و بهلکی مهخسهدا پسیارکهری یا سهرهکی ژی ههر ئهقه بت): ئهری ئهو کهسی تووشی قی بهلایی ببت، و پیلا قی دهریایی دور لی گرت بت، و ئهو د ناف خو دا نقو کربت، ئهری چاره یه بو هه یه ئهو پیی ل پاقربیا خو یا بناخه یی بزشرت؟ یان دهرمانه ک بو وی هه یه ئه و ل دلی خو یی نساخ بکهت و ساخلهم قهگهرییت؟

ئهم دبیّژین: بهلیّ، مادهم خودیّ چو دهرد بیّ دهرمان نهداینه، ڤی دهردیّ گران ژی دهرمانیّ خوّ ههیه، و ئهو ب دو رِیّکانه:

ريْكَا ئَيْكَىٰ: خَوْپاراستن:

یان گرتنا دهرگههی، بهلکی خو کولهک و پهنجهران ژی، ل بهر دهردی دا ئهو نهگههته مروّقی.

ریکا دویت: چارهکرن:

یان ب کارئینانا وی دهرمانی ئیکسهر دهردی دبهت، و ساخلهمییی ددهته خودانی.

و ئەڤ ھەردو رِێكە ب ساناھينە بۆ وى كەسى د داخوازا دەرمانى دا يى رِاستگۆ بت، يەعنى: ب دورستى وى دڤێت دەردى خۆ چارە بكەت، و ئەو كەسى د گۆتنا خۆ دا يى درەوين بت، ئەگەر خۆ تو دەرمانى بكەيە د دەسىتى ژى دا، ئەو دى بەرى خۆ ژى وەرگىنى و بىنىژت: ئەز چو دەرمانان نابىنم!

و بهری ئهم به حسی خزپاراستنا ژ قی دهردی و چاره کرنا وی بکهین، دو تشتین فهر ههنه دقیت ئهم بیرا وی کهسی لی بینینه قه یی ب قی دهردی موبته لا بووی، ئه و ژی ئه قهنه:

ئینک: دقینت وی عمقله کی وهسا همبت فمرقی پی بیخته ناقبه را ده رجه یین خوشی و نمخوشییی، دا کو ئه و خوشییا بلندتر و به رده وامتر بو خو هلبژیرت، و ته حمه مولا نه خوشییا کیمتر و نزمتر بکه ت.

دو: دقیّت وی ئیراده یه کا وه سا به نیز هه بت بشیّت تشتی پی بی بکهت یان نه که ت، یه عنی: پشتی ئه و ب عه قلی خو نه ب دلی خو خوّشی و نه خوّشیی ده سنیشان دکه ت، وی هند ئیراده هه بت بشیّت وی تشتی عه قلی وی هلبژارتی ب جه بینت.

بینی قان ههردو تشتین فهر چو دهرمان فایدهی ل وی ناکهن، و پشتی قی ژی دقیت ئهو بزانت کو دو ئهگهرین سهرهکی د پشت پهیدابوونا قی دهردی را ههنه:

ئیک: پیشئیخستنا عشقا (وینهیین ماددی) ل سهر قیانا خودی. دو: ب سهرئیخستنا (خوشییین بهروهخت) ل سهر مفایین بهردهوام. قیان ب خو تشته کی خوشت فی و ب مفایه بو دلی، و ژبهروی خوشییی یا مروّف د قیانی دا دبینت ههرده م ئه و خو پیقه گریدای دبینت، و حهز دکه ت ب نک قه بچت، بهلی مروّقی عمقله کی ساخله مهبت - وه کی مه گوتی - دی شیت جوداییی ئیخته ناقبه را ده رهجه ین قی خوشییی ژی وه کی هه ر خوشییه کا دی، و دی زانت کو ئه و مه صلحه تا

ل دنیایی و ئاخره تی بو وی ب قیانا خودی قه دئیّت، گهله ک چیّتر و پتر و بهرده وامتره ژوی مه صلحه تی یا بو وی ب عشق و قیانا شکل و صووره تین ماددی قه دئیّت، و ئاشکه رایه کو ژن د چاقیّن زه لامی دا ل پیشییا هه ر صووره ته کی ماددی دئیّت، و زه لام ژی هه ر وه ساد چاقیّن ژنی دا.

ئهوی ثی چهندی بزانت دی عهقلی خو کهته ئه و شویرهه یا دوری ل دلی وی دگرت، و ناهیّلت ثیانا مهصلحه ته کا کیّمتر ب سهر ثیانا مهصلحه ته کا پتر و بهرده وامتر بکه ثت، پشتی هنگی ئیراده یا وی دی ده وری خو بینت و دی ئیّکا هند ژ وی چی کهت ئه و به ری خو ژ وی ویّنه یی وه رگیرت یی به ری وی بده ته خوساره تی و ژ دهستدانا مهصلحه تا بلند تر.

ب ئەزمانـهكى زەلالتر دى بىنىرىن: گرتنا چاقى را بىدىنخودانا وى وىنەيى خودى بەرىنخودانا وى حەرامكرى بۆ زەلامى و رائى ئەو دەرمانى سەرەكىيە يى دلى وان را دەردى قىانا فاحىشى و كەفتنا د موصىبەتا زنايى دا دىارىزت، لەو خودى دېيىرت: ﴿ قُل لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّواْ مِنْ أَبْصَرِهِم وَيَحُفُطُواْ فُرُوجَهُمُ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمُ إِنَّ اللَّه خَبِيرُ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿ وَقُل لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّضَنَ وَيَحْفَظُنَ فُرُوجَهُنَ ﴾ (النور: ٣٠-٣٠) يەعنى: تو بىنىرە مىدىن خودان باوەر بىلا ئەو چاقىن خۆ را وى تستى بگرن يى بۆ وان حەلال نەبت، و بىلا ئەو نامويسا خۆ را حەرامىيى بىلىرىزن، ئەقە بۆ وان پاقرترە. ھىدى خودىيە بىكارىن خودان باۋەر: بىلا ئەو نامويسا خۆ را حەرامىيى بىلىرىزن، ئەقە بۆ وان پاقرترە. ھىدى خودىيە بىكارىن خودان باۋەر: بىلا ئەو چاقىن خۆ را حەرامىيى بىگرن، و نامويسا خۆ بىپارىزن.. مەعنا: گرتنا چاقى را بەرىخۆدانا حەرامى، رىكا سورشتى يا پاراستنا مەمامى، رىكا سورشتى يا پاراستنا نامويسىيىد راكىن دۇرامىيىيى.

بۆچى؟

- چونکی گرتنا چاڤی گهله ک مفایین مهزن تیدا ههنه، ژوان مفایان:

۱- بەرىخۆدانا حەرامى ئەو رىكە يا ئېلىس خۆ پى دگەھىنتە دلى، و كرنا حەرامىيى ل بەر شرىن دكەت، و ئەوى چاقى خۆ ژى دگرت ئەو رىكى ل ئېلىسى دگرت.

۲- چاڤ ب دیتنی دلی تری کول دکهت، لهو ژ بهری وهره دئیته گوتن: دیتنا چاڤان سوّتنا هناڤان! و ئهگهر دل تری کول بوو، سهر تری خیال دبت، و هزر بهر ب دانانا ریّکین خرابییی قه دچت، و خودان هند خوّ دبینت یی بوویه ههڤالی شهیطانی.. گرتنا چاڤی مروٚڤی ژ ڤی همییی دیاریّزت.

۳- گرتنا چاقی ب ئنیه تا پاشدابرنا شهیطانی و زقراندنا تیرین وی، ههستا سهرکه فتی ل نک مروّقی پهیدا دکه ت، لهوا ئه و خوّشییا ئه و ژقی سهرکه فتنی دبینت ل به ر وی گهله ک ب تامتره ژوی خوّشییا ئه و ژدیتنا حه رامی دبینت.

٤- ئەو دېته نيشانا ئيرادەيا خودانى يا ب هيز، و سەركەفتنا وى يا مەزن د وى هەڤركىيىى دا يا د ناڤبەرا عەقل و دلى وى دا پەيدا دېت، و ب سەربۆر يا ھاتىيە زانىن كو خۆشى ژ وى مەزنتر نىنە تو ھەست بكەى كو تە ئىرادەيا پىلايى ھەيە.

0- گاڤا دل ب گرتنا چاڤی ژ بژالهبوونێ ڕزگار بوو و سهر ژ خهم و خیالێن خاڤ -وهکی بوٚری د گهل مه-، چو ژ دهمێ خودانی زهعێ نابت و بێ مفا ناچت؛ چونکی دل و سهرێ وی دێ ب وی تشتی څه موژیل بت یێ مفایێ دنیا و ئاخرهتا وی تێدا.

و ژبلی گرتنا چاقی ژبهریخودانا حهرامی، چارهیه کا دی ژی ههیه خودانی ژقی دهردی دپاریزت، ئه و ژی موژیلکرنا دلییه ب قیانا تشته کی ب مفاتر بو وی ژخوگریدانا ب عشقه کا نه دورست قه بو مه حبووبه کی نه حه لال! و ئه قه به هندی دبت کو مروّق قه ناعه ته کا تمام ل نک خو پهیدا بکه ت کو ساخله می و مفا و رحه تی و خوشییا وی پتر د قیانا ئه قی تشتی دایه یی ئه و بو خو دکه ته پیگوهو پر، هه روه سا وی باوه ریبه کا تمام ژی هه بت کو قیانا حه لالی و یا حه رامی پیک قه د دله کی دا کوم نابت، و هه بت نه بت ئیک ژوان دی سه ری ژیی دی ستینت!

زۆردارىيا ل عەقلى(١)

عمقل ژوان نعمهتین مهزنه یین خودی کهرهم پی دگهل نفشی مروّقان کری، و ب عمقلی مروّق ژ چیکرییین دی دئیته جوداکرن، و د قورئانا پیروّز دا گهلهک ئایهت ههنه خودایی مهزن تیدا فهرمانی ل مه دکهت کو ئهم عمقلی خوّ بدهینه کاری، دا پی بگههینه راستییی، و ئهو لوّمه و گهفی ژی ل وان کهسان دکهت یین عمقلی خوّ ژکار ئیخستی، و زوّرداری لی کری و نههیلای ئهو ب کاری خوّ یی دورست راببت.

عهقلی گرنگی و بهایی خو یی مهزن د شریعهتی ئیسلامی دا ههیه، و ههر ژ بهر وی چهندی ئهگهر ئهم بهری خو بدهینه ئهحکامین شریعهتی

⁽۱) ئبن قەيىمى د كتێبا خۆ دا بەحسى زۆردارىيا ل عەقلى و مالى نەكرىيە، بەلى ژ بەر گرنگىيا قى مەسەلى بۆ مىرۆقىن سەردەمى مە، و ھەبوونا گەلـەك كەسـێن ب قىى رەنگى دەردى موبتەلابووين، مە قىا ب كورتى ل دۆر قى چەندى ژى باخقىن.

دی بینین زوردارییا ل عدقلی ئیک ژوان تاوانان هاتیه هژمارتن یین کو جزادان و عقووبه بو هاتیه دهسنیشانکرن، و مخابن ئم دبینین گدله ک کهس د ناف مه دا هدنه تووشی فی تاوانی دبن و پی موبته لا دبن، و بهلکی هنده ک ژوان همبن ژی حدز بکهن دهرمانه کی بو فی دهردی خو ببینن، بهلی - ژبهر ههر ئهگهره کا ههبت - ئهو ژ چاره کرنی ددویرن، یان خو ژی دویر دکهن!

مروّڤ ب دو رهنگان زوّردارييي ل وي عهقلي دکهن يي خودي کهرهم پي د گهل کري:

رهنگی ئیکی: دهمی نهو باری فی عمقلی گران دکهن، و وی تشتی ژی دخوازن یی نهو نهشیت بکهت؛ چونکی د بنیات دا نهو بو وی تشتی نههاتییهدان.

رهنگی دویی: دهمی ئه و ب ریکا ب کارئینانا هنده ک خوارن یان قهخوارنان قی عمقلی ژکار دئیخن، و خو دئیننه ریزا وان مهخلووقاتین خودی عمقل نمدایی، یان خرابتر ژی!

و ل ڤێرێ ئەم دێ بەحسێ ڤان ھەردو دەردان كەين يێن گەلـەک كەس پێ موبتەلا دبن، و دەرماني ژي دێ دەسنيشان كەين.

شیانین وی یین دیتنی دتوخیبداینه، و گاڤا مه داخواز ژی کر کو ئهو ژ دەرقەي قان توخويبان بېينت، ئەو مە زۆردارى لىي كر؛ چونكى مە باری وی گران کر، و گوه رثی ههر وهسا.. و گرفتارییا مهزن ل نک هندهک کهسان ئهوه وان دڤێت خودێ (کو خالقه) و نـاڤ و سـالوٚخهت و كارين وي، ژ ههمي لايان ڤه بيخنه بن ييڤهر و مقياسين مهخلووقهكي توخويبداي (كو عمقله)، و همر جارهكا تشتمك ژ خالقي نمكمفته بن ييڤەرێن مەخلووقى، ل شوينا ئەو (حوكمەكێ مەنطقى) بدەن و بێژن: ئەڭ مەخلووقە ژ ھندى عاجزترە كو دۆرى ل خالقى بگرت، و ب تمامى د وي بگههت، ئهو دي بيرن: چي نابت ئهڤ تشته ل نک خالقي ههبت، و ئەگەر ھات و خالقى ب خۆ گۆت بت: ئەڭ تشتە يى ل نىك مىن همي. ئمو دي گۆتنا خالقي وهربادهن، و هيرڤه ئينن و هوٚڤه بهن، دا ئمو بشين وي گوتني بيخنه بن پيڤهرين عهقلي خو يي مهخلووق.. و ب ڤي چەندى ئەو مەزنترىن زۆردارىيىي ل عەقلى خۆ دكەن، ل وى دەمىي ئەو هزر دكەن ئەو يى بہايەكى زيدە ددەنە عەقلى خۆ!

ئه فه ب کورتی سه رهاتییا وان ده سته کین بید عه چی و سه ردا چوویه یین د ناف ئوممه تا ئیسلامی دا پهیدابووین، یین خو ب نافی عه قلی و عه قلدارییی نیشا خه لکی دای، وه کی (جه همی و موعته زلییان) ئه وی ل ده سپیکا دیروکا فی ئوممه تی پهیدابووین، یان (روناکبیر و عه قلانی) یین کول دووماهییا دیروکا فی ئوممه تی ئوومه تی پی موبته لابووی.

ل دوریّن نیقا سهدسالا دویتی مشهختی (کو دووماهییا دهمیی تابعییانه) و بو جارا ئیّکی هنده ک کهسیّن هزره کا مهزن ژعهقلی خو دکر، وه کی (جههمی کوری صهفوانی) ئهوی ل خهراسانی پهیدابووی، و (جهعدی کوری درههمی) ئهوی ل بهصرا پهیدابووی، خو هاڤیته

د مهیدانا هزری و رهوشهنبیری دا، و گوتن: دقیّت نهم عهقلی خوّ بکهینه حاکم بوّ وهرگرتن و نهوهرگرتنا ههر بیر و باوهرهکا ههبت، نهگهر خوّ قیّ بیر و باوهری پهیوهندی ب خودی و سالوّخهتین وی ژی قه ههبت. و حهتا هنگی تشتی نوممهتی ههمییی باوهری پی ههی نهو بوو: کیتاب و سوننهته حاکم و لیقهگهر بوّ مه د وهرگرتن و نهوهرگرتنا ههر بیر و باوهر و حوکم و شریعهته کی دا، ههر چهنده دبت هنده ک جاران نهو د ناقبهرا خوّ دا ل سهر تیّگههشتنا هنده ک مهسهلان ب خیلاف چووبن، بهلی کو نهو بیّن: تشتی عمقلی مه تی نهچت نهم باوهرییی پی نائینین و کاری پی ناکهین، و دقیّت (تهئویل) بکهین، نهقه گوتنا نهبوو جههلی و دهستهبرایین وی بوو ژ خهلکی جاهلییهتی، و پشتی وان نهو نهمابوو حهای و حهت (جههمی و جهعدی) جاره کا دی -ب کراسه کی دی- د ناڤ نوممهتی دا بهلاقکری!

پشتی کوشتنا قان همردو سمرین فتنی، و بو دهمی نیزیکی سمد سالان ممزهمبی وان یی بمطال د ناث ئوممهتی دا قممری، حمتا دهمی خملیفی عمبباسی (ممئموون) هاتی، و ئمو کمسه که بوو گمله که حمز و و ان زانینان دکر یین دبیژنی: (زانینین عمقلی)، وه کی فملسه فی و ممنطقی، و کملامی. و بمر قی چمندی وی گمله ک و وان کمسین ممنطقی، و کملامی. و بمر قی چمندی وی گمله ک و وان کمسین گرنگی ددا قان زانینان ل دور خو کومکرن، و وی ب پشتم قانییا وان بریار دا تمث زانینه و یونانییی بو عمره بییی بینه و مرگیران، و گرنگییه کا زیده پی بیته دان، و ب قی چمندی ممیدانا علمی و پهوشه نبیرییا توممه تی ل بهر دهسته کا موعته زلییان تموا هزر و بیرین خو ل سمر بناخه یی بیدعمیا جمهه مییان تا قاکری قمبوو، و دهمه کی درین پیقه نم چوو و ان ب داری زوری تمو ممیدان بو خو ب تنی هیلا، و همر

کهسهکن ب بیدعه یا وان رأزی نهبووی، ب ریّکا گرتن و کوشتنی بی دهنگکرن، پشتی ئهو شیاین خهلیفه یی عهبباسی بگههیننه خوّ، ئهوی بریار دای ئه شمازهه بی به طال ببته مهزهه بی رهسمی یی ده وله تیّ.

همر ژهنگی وهره، و د سهر وان ههمی ئاستهنگ و نهخوّشییان را یین زانایین ئههلی سوننه تی ژ دهستی بیدعه چییان دیتین ژی، وان ئهرمان و قهلهمین خو تیژکرن، و دهست دا بهرسفدانا وان ههمی (شوبهه) و گومانین موعتهزلییین (جههمی) د ناف ئوممه تی دا بهلافکرین، و ب دهلیلین عهقلی و نهقلی ژی بو وان ئاشکهرا کر کو عهقلی شیانا هندی نینه ببته حهکهم ل سهر کیتاب و سوننه تی، ههر چهنده ئهصلی وان باوهری پی ههی ئهو بوو چو تشتین د (صهحیحا نهقلی) دا هاتین موخالفی (صهریحی عهقلی) نینن.

و ههر چهنده خودی ب ئیراده یا خو، پاشی ب خهباتا زانایین راست، ئوممه ت ژ قتی فتنی پاراست، پشتی هنده ک خهلیفه هاتین و ئه ق مهزهه هبی به طال ژ سهر کورسیکا ده سه لادای، به لی شوین خهرتوکین قان بیدعه چییان د مهیدانا هزری دا مان، حه تا ل قان دوسه د سالین دووماهییی ژ دیروکا ئوممه تی هنده ک کوم و ده سته ک و پارت پهیدابووین خو ب ناقی (عهقلانی و علمانی) بو خه لکی دایه نیاسین، و گوتین ئارمانجا مه ئه وه وه وان تی بگه هینین کو عهقلی مه دقیت د ناف دا به لاف بکهین، و وان تی بگه هینین کو عهقلی مه دقیت د سهر ده قین شریعه تی را بت، و ئه و ب خو ب راستی قان دیواری هزرا خو یا بیخیر هه رل سه ر بناخه یی بوچوونا موعته زلیبان یا به طال خو یا بیخیر هه در از وراثی) موعته زلیبین بیدعه چی!

و حهتا مروّق بشیّت خوّ ژ ههردو چهقیّن قیّ فتنیّ: یی کهقن و یی نـوی بیاریزت، دقیّت وی باوهرییه کا ب هیّز ههبت کـو (کیتاب و سوننهت) ب وی رهنگی یی جیلیّ ئیّکیّ ژ قیی ئوممه تی وهرگرتین و تیّگههشتین ئهصل و بناخه یه د بیر و باوهر و حوکم و ئهحکامان دا، و عمقلیّ مروّقی دقیّت د خزمه تا وان دا بت، نه کو حاکم بت ل سهر وان؛ چونکی ئهو ژ خودینه خودانیّ شیانیّن بیّ توخویب، و عمقل چیکرییه کی سنورداره، و خودان شیانیّن توخویبدایه.

ب ڤي قاعيدهيي سهرهکي مروِّڤ دي شيّت خوِّ ژ داڤيٽن ڤي فتنيّ ييّن کهڤن ونوي ياريزت.

ره نگی دویی ژوی زوردارییا کو ل عمقلی دئیت کرن، ئموه خودان ب دهستی خو عمقلی خو بهرزه کمت، و خو بینته ریزا حمیوانمتی یان نزمتر، ئمو ژی ده می ئمو وان (ماددهیان) ب کار دئینت یین عمقلی وی قمد شیرن، و ژکاری وی یی دورست دئیخن، ئمو ماددهیین دبیژنی: مادده یین بی هوشکمر (یان: موخهددر) وه کی: مهیی یان همر خوارن یان قمخوارنمکا هشی بو خودانی نمهیلت، و وی مهست و سمرخوش بکمت.

خودایی مەزن دبیّرت: ﴿ یَتَأَیُّهَا الَّذِینَ ءَامَنُواْ إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَیْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّیْطَنِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞ إِنَّمَا یُرِیدُ الشَّیْطَنُ أَن یُوقِعَ بَیْنَکُمُ الْعَدَوَةَ وَالْبَغْضَآءَ فِی الْخَمْرِ وَالْمَیْسِرِ وَیَصُدَّکُمْ عَن ذِکْرِ اللّهِ وَعَنِ الصَّلَوٰةِ لَعَلَّا الْعَدَى مُ الْعَدَونَ ۞ ﴾ (المائدة: ٩٠-٩١) یه عنی: گهلی ئهوین باوهری فَهَلُ أَنتُم مُّنتَهُونَ ۞ ﴾ (المائدة: ٥٠-٩١) یه عنی: گهلی ئهوین باوهری ئینای، هندی مهی و قومار و صهنه میّن چکلاندی و زانینا تالعییه بینای، هندی مهی و قومار و صهنه میّن چکلاندی و زانینا تالعییه بین پیساتیه کا ژکاری شهیتانییه، ئهو وان ل به رمزقان شرین دکه ت، قیّجا هوین خوّ ژوان بده نه پاش؛ دا به لکی هوین مروّقان شرین دکه ت، قیّجا هوین خوّ ژوان بده نه پاش؛ دا به لکی هوین

ب ئیفله ح بکه قن. هه ما شه یتانی ب ریکا مه یی و قوماری دقیت نهیاره تی و که ربی بیخته نا قبه را هه وه، و به ری هه وه ژ بیرئینانا خودی و نقیژی بده ته پاش، قیجا هوین وی چه ندی به س که ن.

و ئەث ئايەتە بىرا ل مەل چەند راستىيەكان دئىنتە قە، ئەو ژى ئەقەنە:

۱- تیکدانا عمقلی ب ریکا قمخوارنا ممین، و زمعینکرنا مالی ب ریکا قوماری، د کریتییا خو دا ومکی پهرستنا صمنهمانه، لمو ئایمتی ئمو پیک گذتن، بملکی ئمو بمری بمحسی صمنهمان ژی گزتن.

۲- ئەڭ كارە دېيسن، و ژێدەرێ وان دوژمنێ مە يێ سەرەكىيە كو شەيطانە، و ھەر كەسەكێ تێگەھشتى بت گوھدارىيا دوژمنێ خـێ ناكەت.

۳- ئارمانجا سهرهکی یا شهیطانی ژ شرینکرنا قهخوارنا مهیی و کرنا قوماری ل بهر مروّقان دو تشتن: بهلاڤکرنا دوژمنی و نهڤیانیّیه د ناڤبهرا وان دا، و بی ئاگههکرنا وانه ژ زکری خودی ب تایبهتی کرنا نڤیرّی.

و شمړ و کوشتنی د ناڤبهرا قان گونههکاران ب خو دا، و ههر ژبهر هندی پیغهمبهری -سلاڤ لی بن- کاری قهخوارنا مهیی وهک ماک بو ههر پیساتی و خرابییهکا کریتا ههبت هژمارت. ودڤیت ئهم ژبیر نهکهین کو عهقله مروّقی ژههر خرابی و کریتییهکا ههبت دده ته پاش، و ئهو کهسی قی عهقلی ل نک خو نههیلت، ئهو پهردهی د ناڤبهرا خوّ و ههمی خرابییان دا قهدکهت، و د حهدیسهکا دورست دا هاتییه کو زهلامهکی عیباده تکهر د ناڤ ئسرائیلییان دا ههبوو، جاره کی ژنهکا فیلباز و خیرنهخواز هنارته ب دویڤ را و ئهو نهچار کر کو ئینک ژسی تشتان خیرنهخواز هنارته ب دویڤ را و ئهو نهچار کر کو ئینک ژسی تشتان مهیی قهخوّت، وی بهری خوّ دایی دیت یا ژههمییی سقکتر ئهوه ئهو قهخوّت، و گافا وی قهخواری و عهقل نهمای وی ههردو خرابییین دی شهخوّت، و گافا وی قهخواری و عهقل نهمای وی ههردو خرابییین دی باش نهو ماکا خرابییانه (۱).

و د شریعه تی ئیسلامی دا ئه کاره وه ک تاوانه ک دئیته ه تمارتن، له و جزایه ک ل دنیایی، و ئیک ل ئاخره تی، بن وی کهسی هه یه یی وی چهندی بکه ت، و جزایی وی یی دنیایی وه کی ئاشکه را جهلده دانه.

و حمتا مروّقی موبته لا ب قی دهردی بشیّت خوّ ژی پزگار بکمت، دقیّت ئمو باوهرییا خوّ هند ب هیّز بیّخت کو قمناعمت بوّ وی ب کریّتییا قی کاری چی ببت، و بزانت کو پیّغهمبهر -سلاڤ لیّ بن- د گوّتنین خوّ دا ئاشکمرا دکمت کو: ئموی ممیی قمدخوّت چو باوهری ل دهمی قمخوارنیّ ل نک نامینت، و ئمگهر هات و ئمو ل وی دهمی مر، مرنا

⁽۱) نەسائى ژ عوثمانى قەدگوھيزت.

وی ل سهر باوهرییی نابت، و ئهوی دمرت و بینی توبی ژ قی گونههی بکهت، ئهو دی بته ئیک ژ وان مروّقان یین خودی بهحهشت ل سهر حهرامکری، و ملی وی دایه د گهل ملی صهنهمیهریسی.

پشتی هنگی دقینت ئهم ژبیر نهکهین کو ههر ئیک ژمه د قی ژیانی دا پیتقی ب هندی ههیه عهقلی وی زیده تر لی بیت، دا ئه و بشیت ژیانه کا خوشتر ببه ته سهری، نه کو عهقلی خو ژدهست بدهت، و خو بینته ریزا وان کهسین سهری وان قالا ژعهقلی!

زۆردارىيا ل مالى

مال ژی ژ وان قدنجییانه ینن خودی د دنیایی دا کهرهم پی د گهل مروّقی کری، دا نهو ژیانه کا خوّش و بهرفره هی بی ببهته سهری، و مروّق دشیّت ب مالی خوّ به حهشتی بو خوّ بکرت، خودایی مهزن دبیّرت: ﴿إِنَّ اللّهَ اَشْتَرَیٰ مِنَ اَلْمُؤْمِنِینَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْ وَلَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الجُّنَةُ ﴾ (التوبة: ۱۱۱) یه عنی: هندی خودییه نه فسا خودان باوه ران و مالی وان ژ وان کرییه کو به رانبه ری وی به حهشت بو وان ههیه.

و خودی د شریعه تی خو دا مافی (ملکینییی) یی دایه مروقان، و بو وان دورستکرییه کو ههر ئیک ژوان د قی دنیایی دا خودان مال و ملک بت، بهلی د گهل هندی ژی وی ئه شمافه بهردای و بی توخویب نه هیلایه، بهلکی ری و ریبازه ک د کومکرن و خهرجکرنا شی مالی و ملکی دا دانا، و ل سهر وان فهرکر ئه و پیگیرییی ب وی ریبازی بکه ن دا کو دادییا جفاکی د ناف وان دا به لاف ببت، و که س ته عداییی ل سهر مافی که سی نه که ت.

بهری ههر تشته کی ئیسلامی -وه کی مه گوتی- مافی ملکینییی دا مروقی، پاشی ئه مافه ب دیواره کی موکم ژ حوکم و ئه حکامان پاراست، کو بهری ههمییان ئه و بوویه ئیسلامی زوّردارییا ل سهر مالی حهرامکر، چ مروّف زوّردارییی ل سهر مالی خوّ ب خوّ بکه ت، یان ژی زوّردارییی ل سهر مالی که مه کی دی بکه ت، حه تا مه سه له گههشته وی دهره جی ئیسلامی (مه نع) دانا سهر وی که سی یی ب ره نگه کی دورست سهره ده رییی د گهل مالی خوّ نه که ت، و فه رمان ل ده سه لاتی کر کو نه هی تا نه و (ته صهرروفی) د مالی خوّ دا بکه ت، ئه شه هه می ژ به رهندی بوویه دا مال بیته یاراستن و زوّرداری لی نه ئیته کرن.

و پتر ژ رهنگهکن زوردارییی ههیه د گهل مالی دئیتهکرن، ل ڤێرێ ئهم دێ ئیشارهتێ دهینه سێیان ب تنێ ژ وان:

رەنگى ئىكى: كۆمكرنا مالى ب رەنگەكى نە يى دورست:

همر ریکهکا زورداری یان فیلبازی یان غهدر تیدا همبت و مروق مالی پی ب دهست خو قه بینت، ئیسلامی حمرام کر، و گهفین دروار ل موسلمانی کرن کو ئمو خو نیزیک بکهت، و جزایین دروار ری بو دانان ئمگهر هات و وی خو نیزیک کر، وهکی: ریدگرییی، شهلاندنی، دانان ئمگهر هات و وی خو نیزیک کر، وهکی: ریدگرییی، شهلاندنی، دزییی، بهرتیلی، ریبایی، قوماری. و هند، و فهرق نینه ئمو مال یی مروق ب ریدکهکا حمرام ب دهست خو قه دئینت مالی کهسهکی یان کومهکی بن، یان مالی دهولهتی بت.

و چونکی ئە زۆردارىيا ل مالى دئىتەكرن تاوانەكا مەزنە د گەل جھاكى ھەمىيى دئىتەكرن، ئىسلامى جزايى وان كەسىن ب نىك قى حەرامىيى قە دچن د دنيايى دا ھندەك جاران كرە كوشتن، ھندەك جاران برينا دەست و پىيان، و ھندەك جاران نەفىكرن. بى ھندى دا ئەو بى

خهلکی ببنه عیبرت، و کهس چاڤ ل وان نهکهت، و ل ئاخرهتی ژی -ئهگهر ئهو تۆبه نهکهن- عهزابهکا مهزنتر و دژوارتر بو وان ههیه.

رەنگى دويى: نەدانا زەكاتا مالى:

ئیک ژوان مافان یین خودی د ناف مالی موسلمانی دا داناین ئموه همر سال جاره کی ئمو ریژه یه کا ده سنیشانکری ژ مالی خو قهده رکمت، و بده ته که کمت، و بده ته که کمت، و هم ژار، و د فقها ئیسلامی دا دبیز نه قی کاری: زه کات، و دفیت ژبیر نه که ین کو زه کات ئیک ژ پینج ستوینانه یین ئیسلام خو ل سمر دگرت، لمو هم که که باوه ری ب زه کاتی نمبت، و زه کاتا مالی خو نه ده ت قررئان وی موسلمان نانیاست، وه کی ژ فی تایه تی بو مه ئاشکه را دبت: ﴿ وَوَیْلٌ لِّلْمُشْرِکِینَ ﴾ الّذِینَ لَا یُؤُتُونَ الزَّکُوةَ وَهُم بِاللهِ خِرَةِ هُم خُلُونَ ﴾ (فصلت: ٦-٧) یه عنی: عمزاب بو موشرکانه، نهوین زه کاتی ناده ن، و باوه ربیی بروژا دوماهییی نائینن، و ئهو دکافرن.

و ل سهر ده می خیلافه تی ئهبوو به کری هنده ک که س د ناف عهره بان دا ده رکه فتن گوتن: ئهم زه کاتی ناده ین، و مه باوه ری پی نینه. ئینا ئهبوو به کری حوکم ب کافربوونا وان دا، ههر چهنده وان شاهده ددا، و نقیر دکرن و روزی دگرتن ری، به لی ئهبوو به کری گوت: ئه و (مورته ددن) و کوشتنا وان یا حه لاله. و ل سهر فی بناخه یی وی ئه و شه ر کرن یین کو د دیروکا دا ب نافی (حروب الردة) ها تینه نیاسین.

و ل دوّر جزايسي ڤان كهسان يسي ئاخره تي خودي دبينرت: ﴿ وَٱلَّذِيلَ يَكُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلْفِصَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ ٱليَّمِ ۞ يَوْمَ يُحْمَلُ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكُوى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمُ هَنذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكُوى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمُ هَنذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ

فَذُوقُواْ مَا كُنتُمْ تَكْنِرُونَ ﴿ ﴾ (التوبة: ٣٥-٣٥) يهعنى: ئهويّن مالى هل دگرن، و زهكاتا وى نادهن، و مافيّن واجب ژيّ دهرنائيّخن، تو مزگينيييّ ب عهزابهكا ب ئيش بده وان. ل روّرا قيامهتيّ پارچهييّن زيّر و زيڤان ديّ داننه د ئاگرى دا، و گاڤا ئهو باش هاتنه سوّركرن، ديّ ئهنى و تهنشت و پشتيّن خودانان پيّ ئيّنه داخكرن، و بوّ رهزيلكرن ديّ بيّرنه وان: ئهڤهيه ئهو ماليّ ههوه ييّ كو ههوه وهردگرت و حهقيّ خوديّ ريّ نهددا، ڤيّجا هوين تام بكهنه عهزابا ب ئيّش، ژ بهر وى ماليّ ههوه هل دگرت.

و ژبلی فهرکرنا دانا زهکاتی ئیسلام دریژکرنا دهستی هاریکارییی و دانا خیّر و صهدهقاتیّن نهواجب ژی ل بهر موسلمانان شرین دکهت، و سوّزی ب خیّرهکا مهزن ل دنیایی و ئاخرهتی ددهته وان، ههر وهسا چریکی و بهخیلییی ل بهر وان کریّت دکهت، و بهری وان ددهته مهردینییی؛ دا ئه و کاری بو هندی بکهن کو ههژار و دهستکورت و مروّقیّن پیتشی د ناف وان دا نهمینن.

و ئه ش مالی هه، ئهوی ئیسلامی دانا وی ل سهر دهولهمه ندان واجبکری، حسیب مالی فه قیرییه خودی دانایه د ناش مالی زهنگینی دا، له هه جاره کا وی ئه و گرت و نه هیلا بگه هته خودانی وی یی دورست، ئه و وی زورداری ل مالی کر، و هنگی -ب دیتنا ئیسلامی فهرقا وی زهنگینی و دزیکه ری نینه!

رەنگى سىيىى: خەرجكرنا مالى د رىكىن نە يىن دوست دا:

کانی چاوا ئیسلامی ل سهر موسلمانی فهرکرییه ئه و مالی خو ب وان ریکان کوم بکهت یین خودی حهلالکرین، وهسا ئیسلامی ل سهر وی فهرکرییه کو ئه و مالی خو د وان ریکان ژی دا خهرج بکهت یین حهلال، و ل سهر قی بناخهیی خهرجکرنا مالی ب ههر رهنگهکن خودی دهستویری پی نهدابت ب دیتنا ئیسلامی حسیب دبت گونهههکا مهزن، یا کو مروّق ل دنیایی و ئاخره تی ژی بهرپسیار دبت.

و د حمدیسینن دورست دا هاتییه کول ممحشمری پییین کمسی ژ جه نالقن حمتا چمند پسیارهک ژی نمئینهکرن، و ئینک ژ وان ئمقمیه: کانی وی مالی خو ژ کیقه ئینایه، و د چ دا خمرج کرییه؟

ژ قی ههمییی بو مه ناشکه را دبت کو (مال) ئهوی گه له ک خه لک پی موبته لا دبن، و د فتنه دچن، نعمه ته که خودی د گهل مروقی کری، به لی ئه گهر ئه وی ب رینکین حه لال کوم نه که ته و د رینکین حه لال دا خه رج نه که ت، ئه و دی بته به لا بو وی، و ئه گهره ک ژ ئه گهرین پهید ابوونا ده ردی، و ده رمان ژی وه کی ئاشکه را ئه وه خودان شریعه تی بو خو بکه ته حاکم د مه سه لا کومکرن و خه رجکرن و سه ره ده ربیا د گه ل مالی دا.

دەرگەھىن دەردى

پشتی مه بهحسی وان دهردان کری یین ژههمییان پتر د ناف مه دا دبهلاف، و گهلهک ژمه پی دموبتهلا، و پشتی مه بهحسی دهرمانی وان دهردان ژی کری، مه دفیت ل دووماهییی بهحسی چار دهرگههین سهرهکی بکهین یین کو دهرد تیرا دگههته مه، بو هندی دا ئهم ل دویث شیانا خو کاری بو گرتنا وان دهرگههان بکهین؛ چونکی مروقین عهقلدار باش دزانن کو خوپاراستنا ژدهردی تشتهکی گهلهکی فهرتره ژهندی کو مروق بو خو پسیارا دهرمانکرنی بکهت، بهری هاتنا ئیشی دفیت ریکی لی بگرین، چونکی ئهگهر ئهو هات ئهم نزانین کانی پشتی هنگی چارهکرن دی ب مه قه ئیت یان نه؟!

دەرگەھى ئىكى: ھزركرن:

و ب راستی شوّلا هزری شوّله! چونکی ئهو دهسپیّکه بوّ ههر باشی و خرابییهکی، و ب تنی ئهو کهس دشیّته (هزرا خوّ) یی همهه و عهزیمه ته کا زیّده مهزن و بلند ههبت، و شیا بت ههوایی نه فسا خوّ نیخستبته بن دهستی، و چی گافا مروّف د دهر حهقا هزر و ته خمینیّن خوّ دا سست بوو، و دهرگه بو فه کر کو وان چاوا بقیّت وهسا بیّن و بچن، ئه و هزرین د سهری دا پهیدابووین دی بنه خوزی و خوّ هافیّنه دلی، و هنگی نه فس ژی دی خوّ ده ته د گهل دلی، و ئهو دی پیکقه کاری بو ب جه ئینانا وان خوزییان کهن، و هنگی تو پسیارا وی حالی خراب نه که یی خودان دکه فتی !

پشتی هنگی هزر و تهخمین چار رهنگن:

- ئەوين مفايەكى دنيايى ب دەست مرۆڤى قە دئينن.
- ئەوين زيانەكى ژ زيانىن دنيايى ژ مرۆڤى ددەنە پاش.
 - ئەرىن مفايەكى ژ مفايين ئاخرەتى دگەھىننە مرۆڤى.
- ئەوين زيانەكى ژ زيانين ئاخرەتى ژ مرۆڤى ددەنە پاش.

و کهنگی گرفتاری ل خودانی دژوار دبت؟ دهمنی دو هزر دکه قنه بهرانبه رئیک، و چوونا ب نک ئیکی قه وی ژیا دی دویر دئیخت، و ئهگهر ئیک ل بهروی یا گرنگ و ب مفا بت، یا دی یا خوش و شرینه، قیجا ئه و چ بکه ت؟

ل قیرییه هنده ک مروّق دکه قن و هنده ک ب سهردکه قن، هنده ک ل ده واری له شی سویار دبن، و ب نک لایی خوّیی (حهیوانی) قه نزم دبن، و هنده ک ل پیره ها عه قلی سویار دبن، و ب نک جیهانا (رووحی) قه بلند دبن.

حوکمی دینی و عهقلی ل قیری ئهوه خودان مهصلحه تا بلندتر و مهزنتر و بهردهوامتر هلبژیرت، یان زیانا خرابتر و دژوارتر و بهردهوامتر بهیلت، بیی گوهدارییا خوشییا دلی یا بهروه خت بکهت.

و ل قیری دقیت ژبیر نه کهین کو خودی هند هیزا دایه شهیطانی کو بشو بشیت د قی پیکی پرا بیته مروقی، و هزرین خراب و وهسواسی بهاقیته دلی وی، و د حهدیسه کا دورست دا یا ئیمامی بوخاری و موسلم قه دگوهیزن هاتییه کو شه قه کی دهمی پیخه مبه راسلات لی بن د ئعتکافی دا ل مزگه فتی، ژنکا وی صه فییا هاته نک و دهمی وی قیای بزقرت پیخه مبه راسلات لی بن د گهل وی پرابوو و وان هه دویان د گهل ئیک ئاخفت، هنگی دو زه لامین ئه نصاری د به روان پرا بورین، گافا وان دیتی پیخه مبه راسلات لی بن یی پراوه ستیایه د گهل ژنه کی، وان پییین خو سفککرن، پیخه مبه ری سلات لی بن گازی وان کر: گهزی نه کهن، ئه قه صه فییایه، وان گوت: (سبحان الله) ئه ی پیخه مبه ری خودی! وی گوت: ((هندی شهیطانه د جهی خوینی پاژ مروقی دچت، و خودی! وی گوت: ((هندی شهیطانه د جهی خوینی پاژ مروقی دچت، و

ر قى دئىت زانىن كو شەيطانى ھند شيان ھەيە ھزرىن خراب بهاقىتە دلى مرۆقى، بەلى دقىت ل قىرى ر بىر نەكەين كو شەيطان ب تنى دشىت قى ھىزى د گەل وان مرۆقان ب كاربىنت يىن (وەلائا) خۆ ددەنە شەيطانى، و ب گونەھكارىيى رىكى بۆ وى قەدكەن، بەلى ئەويىن ب تەقوا بن و خۆ ر گونەھان بدەنە باش شەيطانى چو دەسەھلات لى سەر وان نابت، وەكى قورئان دبىترت: ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ فَٱسْتَعِذْ بِٱللّهِ مِنَ الشَيْطُنِ ٱلرَّجِيمِ ۞ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلُطَكُنُ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۞ إِنَّمَا لَلْدِينَ عَامَنُواْ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۞ إِنَّمَا سُلُطَكُنُهُ وَلَاللّهِ مِنَ اللّهِ مِنَ اللّهِ يَكَ اللّهِ مِنَ اللّهِ مِنَ اللّهَ يَعَلَى اللّهِ مِنَ اللّهِ مِنَ اللّهَ يَكَ اللّهِ مِنَ اللّهَ يَكُونَ ۞ إِنَّمَا لَانْهِمَ يَتَوَكِّلُونَ ۞ إِنَّمَا لَانْهُ وَ كَلَى اللّهِ مِنَ اللّهُ يَكُونَ ۞ ﴾ (النحل: ٩٨ - ١٠٠)

یه عنی: ئه گهر ته قیا قورئانی بخوینی، تو خو ب خودی بپاریسزه ژ خرابییا وی شهیتانی یی ژ ره حما خودی هاتییه ده ریخستن، هندی شهیتانه وی چو ده سهملات ل سهر وان نینه یین باوه ری ب خودی و پیغه مبه ری وی ئینای، و خو دهیلنه ب هی قییا خودی ب تنی قه. هه ما ده سهملاتا وی ب تنی ل سهر وانه یین وی بو خو دکه نه سهرکار و گوهدارییا وی دکه ن، و ئهوین شرک ب خودی کری.

و ژ قی ئایه تی دئیته زانین کو گۆتنا: (أعوذ بالله من الشیطان الرجیم) باشترین دهرمانه مروّث خوّ پیّ ژ خرابی و دهسهه لاتا شهیطانی بپاریزت.

دەرگەھى دويىن: بەريىخۇدان:

چاف دەرگەھى شەھوەتىيە، و بەرىخۆدان قاصدى وىيە، و پاراستنا چافى ژ بەرىخۆدا وى تشتى يى خودى بۆ مرۆفى حەرامكرى بناخەيى مەزنى پاراستنا نامويسىيە، و ھەچىيى چافىن خۆ بى حسىب بەردەت، ئەو بەرى نەفسا خۆ ددەتە ھىلاكى، ئەو پىغەمبەر -سلاف ئى بن-دېترت: ((بەرىخۆدانى ب دويڤ بەرىخۆدانى دا بەرنەدە، يا ئىكى بۆ تە نىنە)).

و هزرا خراب ئهوا مه د دهرگههی ئیکی دا بهحس ژی کری، گهلهک جاران دبته ئهنجامی بهریخودانا حهرام، گافا مروقی بهری خو دا تشته کی حهرام، ئهو بهریخودان هزرا خراب ل نک مروقی پهیدا دکهت، و هزرا خراب شههوه تی پهیدا دکهت، و شههوه تئیراده یا ب جهئینانی پهیدا دکهت، و گافا ئیراده بوو عهزیمه مروق دی قهستا کرنا خرابییی کهت. ل سهر قی بناخه یی گرتنا چاقی ژ بهریخودانا حهرام بناخه یه دخویاراستنی دا.

و ئهگهر گرتنا چاقی ژ دیتنا حهرام ل سهر دلی کارهکن ب زهحمهت بت، ئهو زهحمهت گهلهک یا ب ساناهیتره ژ تهحهممولا وی نهخوشی و سوتنییا بهریخودان د دلی دا پهیدا دکهت! چونکی ئهم ههمی دزانین کو بهریخودان ئاخینک و نالین و سوتنییی د دلی دا پهیدا دکهت، دهمی مروّث تشته کی دبینت و نهشیت خو بگههینته ههمییی، و ب هنده کی ژی تیر نابت، قیجا د هناقین خو دا دسوژت.. قیجا کیژ چیتره: ئهو چاقین خو بگرت و دلی خو بهیلت تهنا و رحهت، یان ژی چاقین خو بهرده و هناقین خو بشوژت؟

یان ژ وی ژی خرابتر: قدستا وی کاری بکمت یی شمرمزاری و رویرهشییا وی ل دنیایی و ئاخرهتی تیّدا بت؟

دەرگەھى سێيى: بەرھەمى ئەزمانى:

و ما تشته که ههیه مروّقی سهر و سهر بهاڤێته د ئاگرێ جههنهمێ دا ژ بلی بهرههمێ ئهزمانێ وان؟

- و ئەزمانى دو موصيبەتين مەزن پيقه دئينه گريدان:
 - دەمىي ئەو خۆ ژ گۆتنا حەقىيىي بىي دەنگ دكەت.
 - و دمى ئەو نەحەقىيى دېيرت.

و ئەقە ھەردو شەيطانن ئێک يێ لالـه، و ئێک يێ ب ئەزمانـه، و دەرمان ئەوە مرۆڤ ئەزمانێ خۆ ژ گۆتنا نەحەقىيىێ بگرت، نە وێ بێژت، و نە ژى پشتەڤانىيا نەحەقىيىێ ب ئەزمانێ خۆ بكەت، و ھەر جارەكا گۆتن ھاتـه بەرۆكا وى، و حەقىيـەک ھەبوو ئـەو پـێ بزانت دڤێت ئـەو بێژت، و ژ لۆمەيا لۆمەكەران نەترست، وەسا تێ نەبت ئـەو ژ تێچوونا رحا خۆ بترست، يان بزانت چى گاڤا وى ئـەو حەقى گۆت، خرابىيـەكا مەزنتر ژ نەگۆتنا حەقىيـێ دێ يەيدا بت.

و قاعیده د گرتنا ئهزمانی دا ئهوه: چی گاڤا دلی ته چوویی تو گوتنه کی بیّری، تو پسیاری ژ خو بکه: ئهری ڤی گوتنی فایده ک تیدا ههیه یان نه؟ ئهگهر چو فایده تیدا نهبوون وی نهبیژه، و ئهگهر فایده ک تیدا ههبوو، تو پسیاری ژ خو بکه: ئهری ب دهستڤهئینانا ڤی فایده فایده فایده یه کی مهزنتر لادده تیان نه؟ و پشتی هنگی: دڤیت ئهو پسیاری ژ خو بکهت: ئهری مهخسهدا وی ب ڤی گوتنی خودییه، یان مهدحه و ریمه تیه؟

و هۆسا دقینت ئەو گەلـەك پسىياران ژخۆ بكەت، پاشى باخقت، ئەگەر وى قيا يى ب سلامەتى بت.

دەرگەھى چارى: پىكاث:

و پێگاڨا مروٚڤ دهاڨێت ئێک ژ دویانه: یان بهرێ وی ددهته وی جهی یێ خودێ پێ خوٚش بت ئهو وی ل وێرێ ببینت، یان ژی بهرێ وی ددهته وی جهی یێ خودێ پێ خوٚش نینه ئهو وی ل وێرێ ببینت، و ههر جارهکا پێگاڨا ته بهرێ ته نهدا وی جهی یێ رازیبوونا خودایێ ته تێدا بت، تو وێ نههاڨێژه؛ دا یێ ب سلامهت بی.

هیقییا مه ژخودی ئهوه نهو ههمی دهرگههین خرابییی ل به ر مه بگرت، و مه ژبهلا و موصیبهتین دنیایی بپاریزت، و ههر دهرده کی مه ههبت نهو ب رهحما خو بو مه چاره بکهت، و مه ل دنیایی و ناخره تی سهرفهراز بکهت.

ناڤەرۆك

بابدت	بەرپەر
كتيبا (الداء والدواء) و بابهتي وي	٣
تىيب رانداء واندواء) و بېلىق وق پسيارا سەرەكى	٥
پ يار ل دەسپيکي هندهک راستييي فهر	٥
باشترین دەرمان قورئانه	٧
دوعا دەرمانەكى دى يىخ كاريگەرە	٩
هزرهكا هوير و خەلەتىيەكا بەلاڤ	11
خەلەتىيەكا مەزنتر	١٢
مەزنترىن بەلا	١٤
گونهه ژههرا دلینه	١٦
بلا ئەم ب پاشقەمانا جزادانى نەئىيىنە خاپاندن	١٨
عقووبهيا گونههي	۲.
کارێ گونههێ يێ خراب ل سهر دلي	۲١
شوينوارين گونههي	۲٥
باشترین دەرمانی خۆپاراستنا ژ بەلایی	44
رەنگ و جوينێن گونەھان	٣.
هزرا خەلەت ژ خودى مەزنترين دەردە	30

گۆتنا بى زانىن ل سەر ناقى خودى مەزنترىن خرابىيە	49
زۆردارى دەرگەھى خرابىيىن مەزنە	٤١
زۆردارىيا ل سەر رحى	٤٤
زۆردارىيا ل سەر نفشىي يان تەعداييا ل سەر	٤٦
نامويسني	
ئەگەر و چارە يان دەرد و دەرمان	٥٣
زۆردارىيا ل عەقلى	٥٧
زۆردارىيا ل مالى	٦٥
دەرگەھێن دەردى	79